

MAANDAG 19 OKTOBER 2009

VOORZITTER: JERZY BUZEK

Voorzitter

(De vergadering wordt om 17.05 uur geopend)

1. Hervatting van de zitting

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement, die op 8 oktober 2009 werd onderbroken, te zijn hervat.

2. Verklaring van de Voorzitter

De Voorzitter – Dames en heren, voordat we met de zitting beginnen, wil ik graag enkele woorden tot u richten. Zoals u weet heeft de Poolse president, Lech Kaczyński, tien dagen geleden het Verdrag van Lissabon ondertekend. Ik ben er zeker van dat we weer een stap dichterbij de voltooiing van het ratificatieproces zijn gekomen. Ik ben er evenzeer van overtuigd dat ook Tsjechoë het verdrag binnenkort zal ratificeren.

Ik wil u meedelen dat aanstaande dinsdag om 15.00 uur ons eerste vragenuur met de voorzitter van de Europese Commissie, José Manuel Barroso, zal plaatsvinden. Dit debat betekent een grote institutionele verandering. Het zal het werk van het Europees Parlement met de Commissie aanzienlijk verbeteren. Ik heb hier met de fractievoorzitters en Commissievoorzitter Barroso samen aan gewerkt en ben verheugd dat de nieuwe procedure een vast onderdeel wordt van de plenaire vergaderingen in Straatsburg. Ik ben er zeker van dat onze debatten daardoor levendiger en nog opener zullen worden.

Dames en heren, op 10 oktober hebben wij stil gestaan bij de Internationale Dag van de afschaffing van de doodstraf. Sinds 2007 valt op deze datum ook de Europese Dag tegen de doodstraf, een dag waarop we laten zien dat we ons krachtig en vastbesloten verzetten tegen deze onmenselijke praktijk. We geven ook blijk van onze steun aan een wereldwijd moratorium zoals opgenomen in een resolutie van het Parlement in 2007, en de resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

In een persbericht op 9 oktober heb ik namens mijzelf en het Europees Parlement benadrukt dat wij ons sterk maken voor een Europa waarin geen plaats is voor de doodstraf en dat de doodstraf overal ter wereld moet worden afgeschaft. Dat is onze gemeenschappelijke plicht. Er is helaas één land in Europa waar de doodstraf nog wordt opgelegd en uitgevoerd en dat is Wit-Rusland. Wij veroordelen de terechtstellingen in Iran en vrezen met name voor de levens van de Iraniërs die ter dood zijn veroordeeld na de demonstraties die volgden op de presidentsverkiezingen in juni. Wij veroordelen bovenal de toepassing van de doodstraf op minderjarigen en wijzen erop dat het dit jaar twintig jaar geleden is dat we het Verdrag inzake de rechten van het kind hebben aangenomen, waarin de executie van minderjarigen uitdrukkelijk wordt verboden.

We moeten ons resoluut tegen de doodstraf blijven verzetten en terechtstellingen overal ter wereld veroordelen. We zijn bezorgd over de recente gebeurtenissen in China, waar twaalf mensen ter dood zijn veroordeeld na de etnische onlusten en het geweld in Urumchi in de provincie Xinjiang. Ondanks de ernstige misdaden die tijdens de onlusten in juni zijn gepleegd, roepen wij de Chinese autoriteiten op de normen van een eerlijke procesvoering in acht te nemen. We zijn ook verontrust door de aankondiging en uitvoering van executies in de Verenigde Staten, met name in de staat Ohio, waar, na meerdere mislukte pogingen, de executies middels injectie zijn uitgesteld.

We moeten elk land dat de doodstraf nog toepast, blijven oproepen de doodstraf af te schaffen en deze uit het strafrecht te verwijderen, of, tot het moment van de afschaffing, een moratorium in te stellen op het opleggen en uitvoeren van executies.

(Applaus)

3. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

4. Aan de standpunten en resoluties van het Parlement gegeven gevolg: zie notulen
5. Samenstelling Parlement: zie notulen
6. Samenstelling commissies en delegaties: zie notulen
7. Mondelinge vragen en schriftelijke verklaringen (indiening): zie notulen
8. Ingekomen stukken: zie notulen
9. Besluiten inzake bepaalde documenten: zie notulen
10. Verzoekschriften: zie notulen
11. Kredietoverschrijvingen: zie notulen
12. Ondertekening van volgens de medebeslissingsprocedure aangenomen besluiten: zie notulen
13. Aan onafgedane zaken gegeven uitvoering (artikel 214 van het Reglement): zie notulen
14. Verzoek om urgentverklaring: zie notulen
15. Regeling van de werkzaamheden

De Voorzitter. – De definitieve ontwerpagenda die door de Conferentie van voorzitters is opgesteld overeenkomstig artikel 137 van het Reglement tijdens haar vergadering van donderdag 15 oktober 2009, is rondgedeeld.

Maandag:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijn interventie heeft inderdaad betrekking op de agenda van maandag.

Voordat het document waarover wij ons moeten uitspreken was binnengekomen, stond er volgens mij een debat op de voorlopige agenda over drie gevallen van parlementaire immuniteit. Deze gevallen van parlementaire immuniteit zijn uiterst belangrijk, omdat ze invloed kunnen hebben op de vrijheid van handelen van een afgevaardigde die blootstaat aan de politieke vijandigheid van de regering, aan de politieke vijandigheid van de rechtbanken, of aan de politieke vijandigheid van de rechtbanken die door de regering worden gebruikt, via openbare aanklagers.

Ik merk op dat deze kwesties uit het debat verdwenen zijn en ik vind dit uiterst betreuenswaardig. Er is alleen nog een stemming zonder debat over een verslag van mevrouw Wallis, betreffende de immuniteit van de heer Siwec. Deze stemming zonder debat staat geen interventies toe en daardoor kan het betreffende parlementslid zich niet uitspreken tegenover zijn gelijken, tegenover zijn collega's. Ik vind dit uiterst betreuenswaardig.

Tot slot wil ik nog even ingaan op het verslag van onze collega, de heer Speroni, dat destijds met een zeer grote meerderheid – ik geloof vrijwel unaniem – door dit Parlement is aangenomen. Dit verslag ging over de houding van de Franse autoriteiten, die onze voormalige collega, de heer Marchiani, de bescherming van zijn immuniteit hadden ontzegd als het ging om het aftappen van telefoongesprekken, terwijl deze immuniteit voor leden van nationale parlementen gewaarborgd is.

Ik zou graag willen weten wat er terecht is gekomen van de aanbevelingen uit het verslag van de heer Speroni, en met name van de aanklacht die wij bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen zouden indienen.

De Voorzitter. – Er is geen verzoek ingediend voor een debat over parlementaire immuniteit. Daarom zal de stemming hierover morgen plaatsvinden. Was er wel een verzoek ingediend, dan hadden we dit punt anders kunnen behandelen. Er staat geen debat op de agenda omdat er op dit punt geen enkele motie is ingediend.

Dinsdag:

Er zijn geen wijzigingen voorgesteld.

Woensdag:

Ik heb van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) een verzoek ontvangen tot wijziging van de titel van de ontwerpresoluties over vrijheid van informatie in Italië en in andere lidstaten van de Europese Unie. De gewijzigde titel zou luiden: vrijheid van informatie in de Europese Unie.

Simon Busuttil, *namens de PPE-Fractie.* – (MT) Mijnheer de Voorzitter, uit het debat dat we vorige maand over deze resolutie hadden, kwam een gemeenschappelijk standpunt naar voren dat we de kwestie moeten bespreken van vrijheid van meningsuiting overall, zowel in heel Europa als daarbuiten. Maar, mijnheer de Voorzitter, we kunnen geen kruistocht tegen één apart land voeren. Het punt over Italië in deze resolutie houdt in principe een nationaal politiek debat in, en als Europees Parlement moeten we ons ervan weerhouden tussenbeide te komen in een dergelijk debat. Indien we het woord "Italië" in de titel behouden, zouden we ons opstellen als een soort hoger gerechtshof, en dat zijn wij niet, en zouden we alle bevoegdheid van en respect voor onze instelling feitelijk ondermijnen.

Wij ondersteunen vrijheid van meningsuiting binnen Europa en daarbuiten, en daarom roepen wij iedereen op die echt voorstander is van vrijheid van meningsuiting overall, om voor wijziging van de titel van de resolutie te stemmen.

Manfred Weber, *namens de PPE-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik spreek mijn steun uit voor dit verzoek.

Niet elk thema in Europa is per se een thema voor Europa. Wij hanteren het subsidiariteitsbeginsel. Wij, als leden van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten), hebben vertrouwen in onze Romeinse collega's in het parlement aldaar en wij hebben ook vertrouwen in de Romeinse rechtbanken, de Italiaanse rechtbanken, die zelf wel kunnen besluiten wat wel en niet goed is voor Italië. De Italiaanse parlementen hebben juist onlangs nog bewezen dat ze onafhankelijk zijn. Wij discussiëren graag over de vrijheid van informatie, maar dan moet het wel gaan over de vrijheid van informatie in de Europese Unie. Dat willen wij met dit verzoek in de titel tot uitdrukking brengen. Daarom vragen wij u in te stemmen met ons verzoek.

Hannes Swoboda, *namens de S&D-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dit is eigenlijk een beetje een beschamend schouwspel. Wij hebben vooraf duidelijk gezegd dat, hoewel Italië de aanleiding was, wij ons niet specifiek op dat land zouden richten. Wij willen in algemene zin iets zeggen over de vrijheid van informatie in Europa. Daarom hebben wij de titel als zodanig gekozen; het gaat om het geval dat begon in Italië, maar het gaat ook om algemene uitspraken.

U moet niet aan de gang blijven. Al wekenlang probeert u halsstarrig de aanleiding geschrapt te krijgen. Weest u nu eens gewoon eerlijk: zeg gewoon dat u wilt opkomen voor Berlusconi, ongeacht wat hij doet, dat zou tenminste oprecht zijn. U veinst echter een neutrale houding, een objectief standpunt. Het lijkt me zinnig om vast te houden aan de huidige titel.

(Applaus)

(Het Parlement verwerpt het verzoek)

Donderdag:

Er zijn geen wijzigingen voorgesteld.

(Het Parlement stelt de agenda vast)⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil kort iets opmerken en een vraag aan u stellen. Donderdag debatteren wij over de afschuwelijke doodstraffen in Iran, die volstrekt onaanvaardbaar zijn en vaak worden uitgesproken voor zogenaamde misdrijven die volgens ons rechtsgevoel helemaal geen misdrijven zijn.

Wij zouden die gelegenheid moeten benutten om te benadrukken – wat u, evenals de Raad overigens, bij gelegenheid misschien ook zou moeten doen – dat wij, omdat wij tegen geweld zijn, elke vorm van terroristisch geweld afkeuren, ook als dat tegen staatsorganen van Iran is gericht. Ik geloof dat het ons objectieve standpunt sterker maakt als wij benadrukken dat de aanslag die 42 mensen het leven heeft gekost, haaks staat op onze politiek. Wij zijn principieel tegen geweld, tegen de doodstraf, maar ook tegen terroristische aanslagen.

16. Opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Mijnheer de Voorzitter, de wereldwijde economische crisis is in de hele Europese Unie voelbaar, maar in de Baltische staten heeft de recessie de ernstigste gevolgen gehad. Voor deze landen is de uitweg uit de economische crisis nauw verbonden met een volledige overgang naar de euro. Hoewel alle munteenheden van de Baltische staten sinds 2005 rechtstreeks aan de euro zijn gekoppeld, kunnen zij zich vanwege de officiële criteria van Maastricht nog niet volledig bij de eurozone aansluiten. Het geval wil dan ook dat de Baltische staten lijden onder de lage rente waartoe de Europese Centrale Bank heeft besloten, met als gevolg dat de speculatieve zeepbellen van leningen en onroerend goed culmineerden, maar deze landen worden verhinderd echt de vruchten te plukken van een stabiele munteenheid. Ik verzoek u een politieke beslissing te nemen om de euro bij wijze van uitzondering in de Baltische staten te introduceren. De kleine economieën van deze landen vormen geen bedreiging voor de eurozone. De bedreiging bestaat echter uit onstabiele in de regio, dat wil zeggen wanneer deze landen buiten de eurozone blijven. Ik dank u voor uw aandacht.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Dames en heren, mijnheer de Voorzitter, ik zou graag uw aandacht willen vestigen op de zeer gevaarlijke economische situatie in de Republiek Letland. Men is in dit land momenteel van plan 50 procent van de ziekenhuizen te sluiten. In sommige streken bedraagt de werkloosheid 25 procent. In Latgale is 50 procent van de werknemers ontslagen, terwijl 30 procent van de politieagenten, 30 procent van de leerkrachten en 30 procent van de artsen hun baan zijn kwijtgeraakt. De belastinghervormingen, die ten doel hebben de belastingen te verhogen, zullen de economie totaal doen instorten. In plaats van bijstand worden in deze situatie aan Letland leningen aangeboden, die een nog grotere aanslag op de reeds zeer kleine begroting maken. Het is nu al zover dat een aantal Zweedse ministers de Letse regering letterlijk chanteert door een verlaging van de financiering te eisen. Dit alles heeft tot een maatschappelijke uitbarsting geleid...

Luigi de Magistris (ALDE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik meen dat dit Parlement zich veel zorgen moet maken naar aanleiding van het jongste rapport van de Voedsel- en landbouworganisatie van de VN (FAO).

Er zijn namelijk regeringen in de Europese Unie die doorgaan met het criminaliseren van immigranten, het asielrecht met voeten treden en op willekeurige wijze immigranten terugsturen. De Italiaanse regering heeft zich nu ook bij die regeringen gevoegd. Ik ben daarentegen van mening dat er op ruime schaal aan ontwikkelingssamenwerking dient te worden gedaan. Het is schandalig dat er nog situaties van bittere armoede bestaan, zoals de FAO die beschrijft voor landen in Afrika, het Midden-Oosten en Azië. Ontwikkelingssamenwerking betekent niet het realiseren van nutteloze werken waarmee slechts de gebruikelijke ondernemingen goede zaken doen, maar die landen op weg helpen naar echte onafhankelijkheid.

Een ander schandaal dat mijns inziens het Parlement dient aan te pakken is de privatisering van water. Een aantal regeringen van de Europese Unie privatiseert de watervoorziening, terwijl water een primair goed, een goed van iedereen is en geen goed dat ten dienste staat van de multinationals.

⁽¹⁾ Voor overige wijzigingen van de agenda: zie notulen.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijn betoog betreft de verslechtering van de arbeidsomstandigheden in Europa.

Momenteel verdient bijna de helft van de werknemers wereldwijd minder dan twee dollar per dag. 12,3 miljoen mensen worden nog onderworpen aan slavernij, en meer dan 200 miljoen kinderen worden gedwongen om te werken. In Europa neemt het aantal arme werknemers dag na dag toe, en de Internationale Arbeidsorganisatie telt jaarlijks 160 000 sterfgevallen ten gevolge van een gebrek aan preventie.

Ik zou in deze context de nadruk willen vestigen op onze verantwoordelijkheid tegenover al diegenen die geen werk en geen sociale rechten hebben, die onder ongezonde omstandigheden werken, en tegenover de miljoenen werknemers die in geestelijk of lichamelijk opzicht lijden, die soms tot zelfmoord worden gedreven of die getroffen worden door kanker of chronische ziekten als gevolg van hun arbeidsomstandigheden. Het is hoog tijd om te breken met het heilige motto "meer werken" en om een einde te maken aan de wedloop om winst te maken en te concurreren op de korte termijn. Het recht op fatsoenlijk werk en de versterking van het recht op arbeid moeten de komende tien jaar bovenaan de prioriteitenlijst van de Unie staan.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de Voedsel- en landbouworganisatie van de Verenigde Naties heeft onlangs een verslag gepresenteerd waarin ze stelt dat de wereldvoedselproductie tegen 2050 met minstens 70 procent moet toenemen om te voorkomen dat de mensheid door hongersnood zal worden bedreigd. Dit is de bevestiging van een voor de hand liggende waarheid. We weten allemaal dat de wereldbevolking groeit en dat de beschikbare landbouwgrond afneemt. Intussen is het landbouwbeleid van de Europese Unie – zogenaamd om de marktbeginzelen te vrijwaren en het concurrentievermogen van de landbouw te verbeteren – gebaseerd op de systematische beperking van de landbouwproductie in nagenoeg alle landbouwsectoren. In het licht van de mondiale ontwikkelingen zou dit beleid fatale gevolgen kunnen hebben en op niet al te lange termijn hongersnood kunnen veroorzaken.

Ik denk dat de Europese Unie behoefte heeft aan een fundamentele wijziging van de politieke benadering van de landbouw en de daaraan verbonden problemen. Wij moeten echt voor de voedselzekerheid van ons continent zorgen. Er moet dringend een einde komen aan het beleid om de landbouw aan banden te leggen, aangezien het een kortzichtig beleid is dat niet getuigt van scheppingskracht.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Mijnheer de Voorzitter, rond deze tijd drie jaar geleden heeft de Britse regering beloofd een wet op de Ierse taal te introduceren om de Ierse taal in Noord-Ierland te beschermen en te ontwikkelen. De wetgeving ter bescherming van de rechten van sprekers van het Iers vormt een belangrijk onderdeel van het vredes- en verzoeningsproces.

De Ierse taal zou als zodanig dezelfde wettelijke bescherming moeten hebben als de inheemse talen in de Republiek Ierland, Schotland en Wales.

We zijn nu drie jaar verder, en die wetgeving is er nog steeds niet.

Mijnheer de Voorzitter, ik zou het op prijs stellen als u het belang en de invloed van meertaligheid in het algemeen met het uitvoerend comité van de Noord-Ierse Assemblee in Belfast kon bespreken.

Elf jaar na de ondertekening van het Goede Vrijdag-akkoord en drie jaar na de ondertekening van het St Andrews-akkoord is het voor ons van dringend belang dat er een wet op de Ierse taal komt om de rechten van sprekers van de Ierse taal in Noord-Ierland te normaliseren.

De Voorzitter. – Dank u. Ik verzoek u hierover een schriftelijk verzoek in te dienen.

John Bufton (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, Wales is momenteel een grote ontvanger van EU-middelen in het kader van het structuurfondsprogramma voor 2007-2013. Het geld is grotendeels bestemd voor de ontwikkeling van duurzame economische groei en werkgelegenheid. West-Wales and the Valleys ontvangen de meeste steun in het kader van het huidige structuurfonds en dat is terecht.

Velen beschouwen het Verenigd Koninkrijk als een welvarende plek om te wonen. Er zijn maar weinig mensen op de hoogte van de werkelijke omvang van de armoede en werkloosheid in Wales. De Valleys zijn nagenoeg kapotgemaakt door de sluiting van grote industrieën, die ooit de ruggengraat van degelijke hardwerkende gemeenschappen vormden. De mijnen zijn nu gesloten. De fabrieken die ervoor in de plaats kwamen, besteden werk uit in het buitenland. De gemeenschappen die dankzij deze werkgelegenheid bloeiden, zijn niet alleen hun werkgelegenheid kwijt maar ook hun bestaansredenen.

Nu steeds meer landen in de rij staan om tot de EU toe te treden, ben ik bang dat Wales de steun die het zo hard nodig heeft, naar nieuwere lidstaten zal zien gaan. Ik dring er bij de Commissie en de Raad op aan erop toe te zien dat Wales, door middel van een krachtige overgangsregeling, voldoende middelen ontvangt wanneer de huidige ronde van de structuurfondsen in 2013 ten einde is.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, in de directe nabijheid van mijn geboortestreek Opper-Oostenrijk bevindt zich een levensgevaarlijke kerncentrale, die van Temelín, waar zich sinds 2000 al 127 incidenten hebben voorgedaan. Vlakbij Wenen, in Slowakije, staat nog zo'n kerncentrale, in Mochovce. Beide vormen ze een hachelijke cocktail van oude sovjetbouw en Amerikaanse techniek. Ook in juridisch opzicht zijn er haken en ogen, omdat in zowel Tsjechië als Slowakije de milieueffectbeoordeling niet overeenkomstig het Europees recht verloopt. De deelnemers aan de procedure hebben geen mogelijkheid tot gerechtelijke toetsing van het definitieve besluit. Dat is in strijd met artikel 10 van de EG-richtlijn over de milieueffectbeoordeling.

Op grond daarvan verzoek ik de Gemeenschap de betreffende bouwplannen ondubbelzinnig af te wijzen.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, met het oog op de hervatting en intensifiëring van de onderhandelingen in het kader van de Doha-ronde en in de aanloop naar de ministersconferentie van de WTO in Genève eind november vragen we om een diepgaand debat met de Commissie zodat we gezamenlijk het onderhandelingsstandpunt van de Europese Unie in het licht van de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon kunnen bepalen. Ook roepen we de Commissie op om wat betreft de landbouwsector haar onderhandelingsmandaat volledig te respecteren, geen aanbod van haar kant te doen dat verdere hervorming met zich meebrengt en, meer specifiek, niet vooruit te lopen op de herziening in 2013. Met andere woorden: we willen geen voortijdige hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid via de achterdeur of een hervorming die van bovenaf wordt opgelegd.

Alajos Mészáros (PPE). - (HU) Mijnheer de Voorzitter, het is prijzenswaardig als een politicus zo veel mogelijk voordeel wil behalen voor zijn land. Dit doen we allemaal, daarbij de belangen van onze kiezers voor ogen houdend. Het verwerven van voordeel mag echter niet ten koste gaan van anderen en in geen geval mag dit het resultaat van chantage zijn.

De tactiek van het Tsjechische staatshoofd Václav Klaus om het Verdrag van Lissabon te dwarsbomen, heeft ons allemaal verbijsterd. De politicus die ooit als hervormer begon, kwam met eisen die hem en zijn land onwaardig zijn. Ik vind het onaanvaardbaar dat hij de ondertekening van het Verdrag van Lissabon koppelt aan de onschendbaarheid van de Beneš-decreten. De Beneš-decreten, die in 1945 in het leven werden geroepen, pasten het principe van collectieve schuld toe, dat onbekend is in het Europese rechtssysteem. In het kader daarvan zijn miljoenen onschuldige burgers van hun nationaliteit beroofd en met geweld uit hun geboorteland verdreven, alleen omdat hun moedertaal het Duits of het Hongaars was.

Volgens het Europese rechtssysteem kunnen we de schending van mensenrechten en persoonlijke vrijheid in geen enkele vorm tolereren. Dit is echter wat Václav Klaus van ons eist.

Chrysoula Paliadeli (S&D). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, de recente ontvoering van Athanasios Lerounis, voorzitter van de niet-gouvernementele organisatie "Griekse vrijwilligers", is de laatste in een reeks ontvoeringen van Polen, Britten, Spanjaarden, Chinezen en Canadezen in het chaotische gebied tussen Pakistan en Afghanistan; de meesten van hen hebben hun ontvoering niet overleefd. De inwoners van dit gebied, dat ook bekendstaat onder de naam Kafiristan, wat "land van de ongelovigen" betekent, strijden voor het behoud van hun principes, tradities en gewoonten in een vijandige omgeving die langzamerhand de overhand krijgt.

De heer Lerounis en zijn team zetten zich al vijftien jaar succesvol in voor de Kalash-stam en zijn er in die tijd in geslaagd de leefomstandigheden binnen deze geïsoleerde gemeenschap te verbeteren.

We roepen de leden van het Europees Parlement op hun invloed te gebruiken om een vrijwilliger te redden die een groot deel van zijn leven als volwassene heeft gewijd aan het begrijpen van een gemeenschap in Centraal-Azië die met uitsterven wordt bedreigd.

Harlem Désir (S&D). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, twee lidstaten – Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk – hebben aangekondigd dat zij van plan zijn om vluchtelingen die in een poging om hun leven te redden naar Europa waren gekomen, naar Afghanistan te sturen.

Ik vind dat wij niet werkeloos mogen toezien bij deze zeer ernstige bedreiging voor hun overleving. De Britse krant *The Guardian* berichtte in oktober dat Afghaanse vluchtelingen die Australië waren uitgezet, bij aankomst in hun land gedood waren.

Ik denk dat dit alles volledig indruist tegen al onze internationale afspraken.

In een actieplan van juni 2008 zei de Europese Commissie zelf dat legitieme maatregelen om illegale immigratie terug te dringen er niet toe mochten leiden dat vluchtelingen de toegang tot bescherming in de Europese Unie werd ontzegd. Bovendien heeft de Hoge Commissaris voor vluchtelingen van de Verenigde Naties de Europese Unie gewaarschuwd om niet te tornen aan het Verdrag van Genève en andere aanvullende vormen van bescherming die ervoor moeten zorgen dat Afghaanse vluchtelingen niet worden uitgezet naar Afghanistan.

Veel parlementsleden, van vier verschillende fracties, hebben een oproep van deze strekking ondertekend. Ik verzoek u, mijnheer de Voorzitter, om de Europese Commissie, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk hier op aan te spreken, en ons Huis, ons Parlement, moet deze kwestie behandelen om te voorkomen dat deze misdaad tegen het asielrecht wordt begaan.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik spreek mijn afkeuring uit over de beperkingen waaronder de Catalaanse taal in de Spaanse staat gebukt gaat. Ik verwijs meer in het bijzonder naar de autonome regering van de Valenciaanse Gemeenschap, die in 2007 overging tot sluiting van de televisierepeaterstations van La Carrasqueta en Mondúver. De komende maanden wordt opnieuw een aantal repeaterstations gesloten.

Deze televisierepeaterstations maken de ontvangst van Catalaanse televisieprogramma's in de Valenciaanse regio mogelijk. De autonome regering van Valencia handelt in strijd met de richtlijn audiovisuele mediadiensten, die voorziet in het vrije verkeer van televisiediensten tussen Europese landen. De EU kent culturele vrijheid, maar binnen de Spaanse staat – voor de Catalaanse televisie – bestaat deze vrijheid niet. Ik wilde u vanmiddag deelgenoot maken van deze betreurenswaardige ongerijmdheid.

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, "gelijk loon voor gelijke arbeid" is een beginsel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap uit 1957. Dit beginsel is nog steeds actueel, want ofschoon steeds meer vrouwen leidende posities bekleden, bestaat er nog steeds een enorme inkomenskloof. Het is onbegrijpelijk dat vrouwen, enkel omdat ze vrouw zijn en geen man, voor hetzelfde werk en voor absoluut dezelfde kwaliteit werk die ze afleveren minder loon krijgen. Het moet voor iedereen helder en duidelijk zijn dat een moderne democratische maatschappij er wel bij zou varen als dit beginsel – dat we beter een eis kunnen noemen – eindelijk volledig in praktijk zou worden gebracht. Ik acht het daarom belangrijk dat er iets gedaan wordt om de huidige wetgeving te verbeteren en te zorgen voor loontransparantie. Een klein voorbeeld uit Oostenrijk: de inkomenskloof bedraagt daar circa 28 procent.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik zou hier een gebeurtenis aan de kaak willen stellen die zonder precedent is in de tienjarige regeerperiode van koning Mohammed VI in Marokko: het feit dat een Marokkaanse militaire rechtbank zeven Saharaanse onafhankelijkheidsstrijders gaat berechten wegens samenwerking met de vijand, een beschuldiging die kan leiden tot de doodstraf.

Dit is niet meer gebeurd sinds de tijd van Hassan II. Nog nooit heeft een burger plaatsgenomen in de beklagdenbank van een militaire rechtbank. Het betekent dat de onderdrukking in deze voormalige Spaanse kolonie weer aan het toenemen is.

Dat de Europese Unie er een medeplichtig stilzwijgen toe doet, is dramatisch, maar dat de Spaanse regering dat doet, is nog veel erger, want zij is als eerste verantwoordelijk voor de huidige situatie in de Westelijke Sahara omdat zij het gebied aan zijn lot heeft overgelaten.

Mijn vraag is dan ook heel ondubbelzinnig: is dit het Marokkaanse regime waarmee we speciale betrekkingen willen onderhouden? Is dit het regime waarmee we betrekkingen willen aangaan op basis van vriendschap en wederzijds respect? Hoe vaak nog mogen en moeten we onze mond houden ten overstaan van wat er in de Westelijke Sahara gebeurt?

Is dit de manier waarop ze de problemen willen oplossen waarmee dat hele volk op dit ogenblik te maken heeft? Ik denk dat we juist nu, in het kader van deze onderhandelingen, een duidelijk en overtuigend antwoord moeten geven als reactie op deze situatie.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) De Europese Unie heeft 1 636 grensovergangen aangewezen als controleposten voor het verkeer dat de EU binnenkomt, en ieder jaar wordt de grens ongeveer 900 miljoen keer overgestoken. Ik ben zelf afkomstig uit een regio aan de buitengrens van de Europese Unie, en ik ben mij zeer bewust van de problemen waarmee de douane te maken heeft. Daarom ben ik van mening dat wij dit onderwerp zeer serieus moeten aanpakken en het mandaat van het Agentschap Frontex moeten herzien.

Frontex heeft momenteel te maken met een aantal problemen. Zo moeten lidstaten zich bijvoorbeeld actiever opstellen in de samenwerking aan Europa's buitengrenzen. Er moet meer gerichte aandacht komen voor samenwerking met derde landen, die in veel gevallen de landen van herkomst of transit voor illegale immigratie zijn. Het Stockholmprogramma helpt de betrokkenheid van Frontex versterken, zodat dit Agentschap een sleutelrol kan spelen als onderdeel van het toekomstige, geïntegreerde stelsel voor het bewaken van de grenzen van de EU.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, gezien de toename van het vrachtvervoer van het noorden naar het zuiden van het continent en het ontoereikende aantal vervoerscorridors zou ik willen wijzen op het belang van het project van de Centraal-Europese vervoerscorridor *CETC Route 65*. Dit project omvat het vervoer over de weg, over binnenwateren en per spoor in een gebied dat de Oostzee met de Adriatische Zee verbindt en dat van Zweden via Polen, de Tsjechische Republiek, Slowakije en Hongarije naar Kroatië loopt.

De corridor zou een as van regionale ontwikkeling zijn voor het hele gebied waar hij doorheen loopt. Hij zou in alle opzichten aan de beginselen van intermodaliteit voldoen en een duurzaam effect hebben op het natuurlijke milieu. Daarnaast zou de corridor bijdragen tot het versnellen van de sociale en economische ontwikkeling in een groot deel van de Europese Unie door de snelheid en het volume van de handel tussen landen uit het Oostzeegebied en landen uit het gebied rond de Middellandse en de Adriatische Zee te vergroten.

Het is mijn plicht als Parlements lid, maar ook als deskundige die jarenlang nauw verbonden is geweest met de vervoersindustrie, om u op te roepen om het project van de Centraal-Europese vervoerscorridor te steunen. Dit project verdient het ten volle om te worden opgenomen in het bestaande TNT-netwerk van pan-Europese vervoerscorridors.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, na de ontmanteling van het vluchtelingenkamp "de Jungle" in Calais, eind september, wil ik hier mijn afkeuring uitspreken over de organisatie, door Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk, van de gedwongen terugkeer van vluchtelingen naar Afghanistan, een land dat in complete chaos verkeert.

Net als mijn collega, de heer Désir, zojuist, roep ook ik de Europese Commissie op om druk uit te oefenen op de lidstaten, opdat zij ermee ophouden het leven van deze mensen ernstig in gevaar te brengen door ze gedwongen naar Afghanistan terug te sturen.

Wij weten dat deze migranten geen asielerzoek kunnen indienen in Frankrijk vanwege de Dublin II-Verordening, omdat ze dan het risico lopen naar Griekenland of Italië te worden gestuurd, waar de omstandigheden waaronder zij worden vastgehouden onaanvaardbaar zijn en de kans dat hun asielerzoek wordt ingewilligd, zeer klein is.

Het enige waar de ontmanteling van "de Jungle" toe heeft geleid, is dat het drama dat deze migranten op zoek naar bescherming hebben meegemaakt, nog traumatischer wordt. In tegenstelling tot de doelstellingen die de Franse autoriteiten hadden vastgesteld, zijn deze migranten door de sluiting van het kamp juist kwetsbaarder geworden en lopen ze een nog grotere kans om in handen te vallen van mensensmokkelaars, die zich juist nergens zorgen over hoeven te maken.

Meer dan ooit moeten wij erop wijzen dat de geloofwaardigheid van een asielsysteem ter discussie staat, als dit er niet in slaagt mensen die bescherming nodig hebben, te beschermen.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik juich het toe dat de Raad voor de mensenrechten van de Verenigde Naties (HRC) zich schaaft achter de aanbevelingen van het verslag-Goldstone en de roep om een einde te maken aan de onwettige bezetting van Gaza, die zoveel menselijk leed veroorzaakt. Ik stel voor dat de relevante parlementaire commissies met spoed onderzoeken welke stappen de Europese Unie moet nemen om ervoor te zorgen dat de aanbevelingen van Goldstone op doeltreffende wijze worden uitgevoerd.

Tot mijn grote ontsteltenis hebben vier EU-lidstaten – Italië, Nederland, Hongarije en Slowakije – tegen de resolutie van de HRC gestemd. Mensenrechten en internationaal recht zijn geen extra's die, afhankelijk van de relevante politieke voordelen, naar eigen inzicht kunnen worden verdedigd of genegeerd. Al onze lidstaten

moeten het internationale recht en de mensenrechten zonder angst of voorkeur verdedigen, om te voorkomen dat onze geloofwaardigheid als voorvechter van gerechtigheid in de wereld – en zeker als eerlijke gesprekspartner bij vredesonderhandelingen in het Midden-Oosten – in het geding komt.

Tot slot verzoek ik u er, in de geest van het Verdrag van Lissabon, bij de Commissie en de Raad op aan te dringen dat zij de komende week geen nieuwe overeenkomsten met Israël ondertekenen.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, in de tweede helft van september van dit jaar hebben Rusland en Wit-Rusland militaire oefeningen gehouden onder de codenamen "West-2009" en "Lagodameer-2009". Het ging om de grootste dergelijke operatie aan de westelijke grenzen van Rusland sinds het einde van de koude oorlog. De laatste landingsoefeningen van vergelijkbare omvang zijn in 1981 uitgevoerd, op het hoogtepunt van de koude oorlog. Interessant is dat de actie 'West-2009' op 18 september van start is gegaan en bijna precies samenviel met de zeventigste verjaardag van de Sovjetinvasie in Polen. Een gedeelte van de oefeningen vond plaats voor de ingang van de Baai van Gdańsk. Deskundigen zijn het er bovendien algemeen over eens dat de actie "Lagodameer-2009" kan worden gezien als de voorbereiding van een mogelijke aanval op de Baltische staten en Finland.

Ondanks deze openlijk vijandige stappen van de Russische Federatie blijft zowel de Europese Unie als de NAVO passief toekijken. Geen van beide organisaties beschikt op dit ogenblik over een verdedigingsstrategie in geval van een invasie uit het oosten, aangezien een aantal landen en NAVO-leden dit als een politiek gevoelige kwestie beschouwt.

Met het oog op de naderende Top EU-Rusland en gezien de feiten die ik zonet heb uiteengezet, heb ik over dit onderwerp een vraag gesteld aan de Raad van de Europese Unie.

Gabriel Mato Adrover (PPE). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, akkoorden moeten worden nageleefd, en regels moeten iedereen gelijkelijk verplichten. Deze uitspraak, die voor de hand lijkt te liggen, is feitelijk niet zozeer van toepassing op de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Marokko, die wordt gekenmerkt door constante onregelmatigheden, zoals wordt erkend door het Europees Bureau voor Fraudebestrijding.

De Spaanse tomatenproducenten, met name die van de Canarische Eilanden, maken moeilijke tijden door, en zij eisen dat de overeenkomst wordt nageleefd, maar ze willen ook weten wat de Commissie met de nieuwe overeenkomst beoogt waarover nog onderhandeld wordt: of er een verhoging van het preferentieel tomatencontingent is aangeboden, en onder welke voorwaarden, of het stelsel van invoerprijzen zal worden gewijzigd om nieuwe gevallen van niet-naleving in de toekomst te voorkomen, en of de vereisten inzake gewasbeschermingsmiddelen waaraan Europese producenten moeten voldoen, zullen worden afgedwongen.

Nu we het toch over overeenkomsten hebben: ook de bananenproducenten volgen de onderhandelingen - in sommige gevallen onderhandelingen met derde landen - met grote bezorgdheid, want die zouden onherstelbare gevolgen kunnen hebben als ze niet vergezeld gaan van compenserende maatregelen.

In geen van beide gevallen mag de Commissie de Europese producenten aan hun lot overlaten en wij mogen niet toelaten dat dit gebeurt.

Françoise Castex (S&D). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik zou uw aandacht willen vestigen op de arrestatie van Mohammad Othman, een 33-jarige Palestijnse mensenrechtenactivist en pleitbezorger van de geweldloze burgercampagne die zich richt op het boycotten van investeringen en sancties.

Mohammad Othman is op 22 september jongstleden door de Israëlische autoriteiten gearresteerd. Sindsdien is zijn detentie keer op keer verlengd door het Israëlische leger. Een militaire rechter moet zijn detentie dinsdag 20 oktober, dat wil zeggen morgen, onderzoeken.

Mijnheer de Voorzitter, ik verzoek u om uit naam van het Europees Parlement actie te ondernemen, om ervoor te zorgen dat deze mensenrechtenactivist, wiens enige delict een delict van meningsuiting is, wordt vrijgelaten.

Deze week zullen wij de Sacharovprijs toekennen. Helaas kunnen wij de Sacharovprijs niet aan alle mensenrechtenactivisten geven, maar laten wij hen in ieder geval steunen als hun vrijheid in gevaar is.

Róża, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik neem hier vandaag het woord als lid van de Commissie cultuur en onderwijs en als lid van de Commissie interne markt en consumentenbescherming. In deze hoedanigheid dring ik erop aan om verder uitgebreid overleg te voeren en om doeltreffend op te treden in verband met de digitalisering van boeken en de rol van Google. We mogen

niet toelaten dat onze markt, alles wat we op dit gebied in Europa hebben bereikt, door een enkel bedrijf wordt gedomineerd. We moeten goede rechtsinstrumenten ontwikkelen die de belangen van onze auteurs en uitgevers beschermen. De Europese Unie moet dit samen met anderen doen, in de eerste plaats met de Verenigde Staten, maar ook met andere landen in de globaliseerde wereld van vandaag.

Het gaat om onze Europese literatuur, onze cultuur, onze identiteit. We moeten deze elementen ontwikkelen en ze met vereende krachten beschermen. Het gaat om onze Europese auteurs en onze Europese uitgeverijen. Het probleem van de digitalisering is te belangrijk om toe te laten dat alle besluiten hierover aan de andere kant van de Atlantische Oceaan worden genomen. We moeten deze wetgeving samen tot stand brengen en aan deze kwestie de grootst mogelijke aandacht besteden.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Dit zijn cruciale dagen voor de democratische ontwikkeling van de Republiek Moldavië. De presidentsverkiezing door het nieuwe parlement, gepland voor 23 oktober, is uitgesteld vanwege gebrek aan kandidaten. De Communistische Partij probeert nogmaals de weg naar democratie te saboteren door bij wijze van verzet geen kandidaat te presenteren.

Het is onze plicht om het gehele proces van dichtbij te volgen, om te zorgen dat de grondwettelijke voorschriften worden nageleefd en dat de Republiek Moldavië de democratische test van verkiezingen doorstaat.

Versterking van de democratie in dit land moet een van de prioriteiten van de Europese Unie zijn in het kader van het nabuurschapsbeleid. Vervolgens kan dit dienen als voorbeeld voor de gehele regio ten oosten van de EU. Het is onze plicht om deze democratische regering een nieuwe kans te geven door het bieden van de benodigde morele en technische steun. Het meest welkome teken van deze steun is waarschijnlijk een levensvatbare oplossing voor het verlenen van toegang tot de Europese Unie aan de burgers van de Republiek Moldavië.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Na er ernstig en grondig over te hebben nagedacht, hebben de kiezers in Ierland het Verdrag van Lissabon met een meerderheid van twee derde goedgekeurd. Dit nieuws stemt ons blij en trots, want het Verdrag maakt een verdere uitbreiding mogelijk. De enigen die nog steeds twijfelen, zijn president Václav Klaus en het Tsjechisch Constitutioneel Hof.

Ik kom uit voormalig Joegoslavië, en in mijn herinnering steunden we Tsjecho-Slowakije, niet alleen bij ijshockeywedstrijden tegen de Sovjet-Unie maar bij elke gelegenheid en binnen elke context. Sinds de troepen van het Warschaupact Tsjecho-Slowakije tijdens de Praagse lente binnenvielen, hebben wij ons altijd solidair met de Tsjechen getoond. Maar bij deze gelegenheid kan ik en moet ik dat niet doen, want dat zou nadelig zijn voor de Europese Unie, mijn eigen land en alle eventuele toekomstige kandidaat-lidstaten.

Ik kan niet anders dan onze bezorgdheid openbaar kenbaar maken en moet zeggen dat we ons niet zullen laten chanteren. Daarom roep ik de politieke leiders en de publieke opinie van zowel de huidige als de toekomstige kandidaat-lidstaten op de president van de Tsjechische Republiek te laten weten dat hij met ons lot en hun lot speelt. Het is hoog tijd dit spelletje te beëindigen.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, drie jaar geleden, op 23 oktober 2006, kwamen tienduizenden mensen in Boedapest bijeen om op gepaste wijze de Hongaarse Opstand van 1956 en de vrijheidstrijd van ons volk tegen de communistische dictatuur te vieren en te herdenken. Drie jaar geleden werd de menigte die een vredige herdenkingsbijeenkomst hield door terroristen in politie-uniformen zonder embleem met verboden wapens uit elkaar geslagen, vermoedelijk in politieke opdracht van de partij die de opvolger is van de communistische dictatuur.

Vijftig jaar na 1956 vloeide er wederom Hongaars bloed in de straten van Boedapest. Deze week, op vrijdag 23 oktober om 15.00 uur, zullen op het Deákplein opnieuw duizenden mensen 1956 herdenken. Wij, Europese Parlementsleden van de partij Jobbik, zullen met een aantal collega's, onder wie Andreas Mölzer en Bruno Gollnisch, ter plaatse de lichamelijke integriteit van de aanwezigen bewaken. Desondanks wil ik het Europees Parlement vragen een observatiemissie te sturen, en wil ik de heer Buzek met klem verzoeken de Hongaarse politiechefs erop te attenderen dat ze het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens moeten naleven.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) De afgelopen weken heeft een aantal gewelddadige incidenten plaatsgevonden in de heilige stad Jeruzalem, in de wijk Al Aksa. Beide kanten wijzen naar elkaar bij de vraag wie de schuld van deze gewelddadigheden heeft, wie de aanstichter is en wie er uiteindelijk voor verantwoordelijk is. Zoals in de regio vaak het geval is, kan één incident al snel tot een crisis escaleren. Kijk eigenlijk maar naar het feit

dat de meest recente Palestijnse intifada vlak na de incidenten in Al Aksa plaatsvond. In een dergelijke situatie vind ik dat wij als Europees Parlement eens goed naar onze taken dienen te kijken. We hebben de plicht een duidelijk standpunt in te nemen tegen alle unilaterale maatregelen en ervoor te zorgen dat we alle schendingen van de internationale wetgeving onmiddellijk stuiten. De ervaring heeft ons geleerd dat we in dit soort situaties niet moeten blijven stilzitten.

Vladimír Maňka (S&D). – (SK) Slowakije is al drieënhalve maand lang in de ban van een meedogenloze, discriminerende campagne betreffende het amendement op de nationale taalwet.

De vicevoorzitter van de PPE, Viktor Orbán, zei in juli in Roemenië dat het Hongaarse buitenlandse beleid deze zaak moet behandelen als een ernstig geval van “casus belli”, dat zich laat vertalen als ‘een reden tot oorlog’. Een week later verklaarde de voormalige Hongaarse ombudsman voor etnische minderheden, Jenő Kaltenbach, dat alle minderheden in Hongarije hun identiteit volledig waren kwijtgeraakt, dat ze hun eigen talen niet konden spreken en geen besef van hun eigen geschiedenis hadden. De woorden van de voormalige ombudsman hebben geen enkel debat in de politiek of de media uitgelokt.

De nationalistische die een Groot-Hongarije nastreven zijn niet geïnteresseerd in de rechten van minderheden in Hongarije, maar alleen in de rechten van Hongaarse minderheden in andere landen. De onschuldige mensen die in het zuiden van Slowakije wonen zijn op deze manier gijzelaars geworden van deze nationalistische en hun dromen van een politiek herenigde Hongaarse natie.

Maria da Graça Carvalho (PPE). - (PT) De ongelijkheid tussen regio's is nog steeds een uitdaging in de uitgebreide Europese Unie. Daarom is het essentieel dat het cohesiebeleid steun geeft aan de minder ontwikkelde regio's en lidstaten. Wij zijn dan ook zeer bezorgd over de recente wijziging van de algemene verordening voor het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) en het Cohesiefonds die de Portugese regering heeft voorgesteld aan de Europese Commissie.

Deze wijziging legt uitzonderingen vast op de algemene regel inzake de territoriale subsidiabiliteit van uitgaven met een uitstralings-effect en op de technische bijstand, waardoor bedragen die bestemd zijn voor de convergentieregio's Norte-Centro, Alentejo en de Azoren kunnen worden uitgegeven in de regio Lissabon.

Deze wijziging kan een schending inhouden van het principe van economische en sociale cohesie, dat een essentiële pijler is van het Europees project.

Mitro Repo (S&D). - (FI) Mijnheer de Voorzitter, ik maak mij zorgen over de vrijheid van godsdienst in Turkije. Voorwaarde voor het mogelijke EU-lidmaatschap van Turkije is dat aan alle criteria van Kopenhagen wordt voldaan. De laatste tijd lijkt het land door interne spanningen minder bereid te zijn de situatie van de mensenrechten en de vrijheid van godsdienst te verbeteren. Onderzoek naar misdaden tegen kerken gebeurt vaak op nalatige wijze. Bovendien mag bijvoorbeeld de orthodoxe kerk nog steeds niet vrij haar patriarch kiezen zonder op nationaliteit te letten en worden er steeds meer pogingen gedaan om geestelijken beperkingen op te leggen met betrekking tot het in het openbaar dragen van hun priestergewaden.

In verband met de toetredingsonderhandelingen moet Turkije concrete maatregelen nemen die aantonen dat het de waarde van het Europees cultureel erfgoed begrijpt en erkent, ook op Turkse bodem. Daarom moet Turkije onmiddellijk het functioneren van onder meer het theologische seminarie van Halki toestaan en de bescherming van kerkeigendommen hervatten.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) De door de Europese Commissie gepubliceerde onderzoeken geven aan dat de overgrote meerderheid van de lidstaten van de Europese Unie naar verwachting in 2009 en 2010 een tekort zal hebben op de betalingsbalans van meer dan de drie-procentlimiet van het bbp. Bovendien zal de staatsschuld in 2010 gemiddeld 80 procent bedragen voor de 27 lidstaten, en meer dan 80 procent voor de landen in de eurozone.

In het geval van de Oost-Europese landen treedt de noodzaak tot bestrijding van de recessie in conflict met de plicht om te voldoen aan de criteria van Maastricht. Er kan in feite een discrepantie worden waargenomen tussen de vereisten van het Stabiliteits- en groeipact voor de landen in de eurozone, waar tekorten en overheidsschulden stijgen, en de zeer strikte standaarden die worden opgelegd aan hen die aan de euro willen meedoen.

Daarom is het noodzakelijk om de criteria van Maastricht aan te passen aan het huidige klimaat en een economische realiteit die gekarakteriseerd wordt door grotere cyclische bewegingen. Het aanpassen van de criteria van Maastricht en het sneller verlenen van toegang voor Oost-Europese landen tot de eurozone zou de Europese Unie versterken en het integratieproces doen voortgaan.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik wil het hebben over ongevallen op het werk in Griekenland en Europa. De tekortkomingen en nalatigheid van aandeelhouders, controlemechanismen en nationale en Gemeenschapsautoriteiten bij de toepassing van gezondheids- en veiligheidsvoorschriften zijn crimineel. De cijfers voor mijn land, Griekenland, zijn dramatisch. In 2008 vonden 142 dodelijke ongevallen plaats, en sinds begin 2009 meer dan 56.

Terwijl mensen omkomen, gaan bedrijven, de nationale autoriteiten en de Commissie te laks om met deze kwestie en blijven misdrijven praktisch onbestraft; misdrijven met winst oogmerk, zoals het misdrijf dat France Telecom sinds februari 2008 pleegt. Vorige week nog pleegde weer een werknemer zelfmoord vanwege de ondraaglijke arbeidsomstandigheden; hij was pas 25 jaar oud. Wat heeft de Commissie hierop te zeggen? Als het om iets anders was gegaan, had zij ingegrepen. Daarom roep ik het Bureau en mijn collega's in dit Parlement op om op enig moment tijdens deze drie dagen durende plenaire vergadering een minuut stilte in acht te nemen voor de slachtoffers van France Telecom en andere ongevallen op de werkvloer.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, vorige maand heb ik de plenaire vergadering geïnformeerd over de vondst van de stoffelijke overschotten van Cypriotische soldaten die, tijdens de invasie van 1974, levend en wel werden gefotografeerd tijdens hun overgave aan het Turkse leger. Het was een nieuwe ontwikkeling dat het Europees Hof voor de rechten van de mens Turkije schuldig heeft bevonden aan een wrede en onmenselijke houding ten opzichte van de familie van de vermiste soldaten uit die periode door geen onderzoek in te stellen en de familieleden niet over het lot van de soldaten te informeren. Turkije werd in dit verband veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding. Ik doe opnieuw een beroep op dit Parlement om er bij het Turkse leger op aan te dringen de dossiers ter beschikking van het VN-Comité inzake vermiste personen te stellen om tot een oplossing van deze humanitaire kwestie te komen.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, op de allereerste plaats wil ik u bedanken voor het verzoek dat u gericht heeft aan de Belgische en Franse autoriteiten om mij politiebescherming te geven.

Solidariteitsbetuigingen ontvangen van de instellingen als je, zoals ik, vooraanstaat bij de bestrijding van de maffia in Italië, die in vele jaren zoveel slachtoffers heeft geëist, is volgens mij echt belangrijk en ik dank u dan ook uit de grond van mijn hart. De maffia's maken echter sinds enkele tijd, Voorzitter, een mondialiseringsproces door. Dat gebeurt niet alleen via het witwassen van geld dat afkomstig is van illegale activiteiten, maar ook doordat ze zich blijvend vestigen in verschillende Europese landen, mede als gevolg van immigratie.

Toen ik op 16 juli het verzoek verstuurdde een enquêtecommissie in te stellen om onderzoek te doen naar het verschijnsel maffia's in Europa, had ik het idee daar niet alleen mijn land maar ook de Europese Gemeenschap een dienst mee te bewijzen. Ik ben namelijk van mening dat een laag niveau van waakzaamheid ten aanzien van een vorm van georganiseerde misdaad als de maffia de levenskwaliteit en de veiligheid van burgers en de ontwikkelingsmogelijkheden negatief kan beïnvloeden. En vreemd genoeg, Voorzitter, ben ik al klaar ...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

De Voorzitter. – Dank u. Ik kan u meedelen dat ik de autoriteiten in Brussel ook heb gevraagd extra waakzaam te zijn omtrent het Europees Parlement, aangezien er recentelijk een ongelukkig incident heeft plaatsgevonden. De autoriteiten in Brussel hebben zeer positief op het verzoek van het Europees Parlement gereageerd en er vinden op dit moment gesprekken plaats over dit onderwerp.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Het ter gelegenheid van Wereldvoedseldag gepubliceerde rapport geeft aan dat een op zes mensen honger lijdt en dat het aantal ondervoede mensen wereldwijd nu meer dan een miljard is. Het aantal door hongersnood getroffen mensen is met 100 miljoen gestegen in slechts een jaar.

Gedurende deze periode is het Wereldvoedselprogramma geconfronteerd met 50 procent minder internationale donaties in vergelijking met 2008, hetgeen de hoeveelheid voedselhulp aan arme landen sterk beïnvloedt.

De Europese Unie is wereldwijd het meest actief in de bestrijding van hongersnood. Haar positie is versterkt door de toezegging op de G8-Top in L'Aquila om 2 miljard euro te geven naast de voedselafaciliteit van 1 miljard euro. Dit is een groot bedrag, maar nog steeds ver verwijderd van wat nodig is om de VN-doelen te bereiken, namelijk halvering van het aantal mensen met een structureel voedseltekort.

Er is een veel bredere politieke inspanning nodig om de middelen van alle grote geïndustrialiseerde landen in de wereld te mobiliseren. Ik geloof dat een Marshallplan absoluut noodzakelijk is en een veel specifiek en tastbaarder doel moet hebben: Het boven de bestaansgrens uit laten komen van de miljard medemensen die honger lijden.

VOORZITTER: STAVROS LAMBRINIDIS

Ondervoorzitter

Ioan Mircea Paşcu (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, Rusland was fel gekant tegen het antiraketproject van de vorige Amerikaanse regering, waaraan Europa ook deelnam. De Russen meenden dat de maatregel tegen hen gericht was en sommige Europeanen waren weer ontdaan omdat de Russen ontdaan waren.

De regering-Obama probeert op deze gevoelens in te spelen door zich in plaats van op een antiraketschild voor de lange afstand te richten op een antiraketschild voor de korte en middellange afstand, wat de directe bescherming van Europa ten goede komt, en kennelijk ook door de samenwerking met Rusland aan te gaan in de vorm van plaatsing van een radarinstallatie in de Kaukasus.

Toch negeren sommige Europeanen dit nieuwe uitgangspunt en zijn ze nog steeds tegen het project. Rusland heeft nog niet gesproken. Ik hoop wel dat het Europese standpunt niet alleen wordt bepaald op grond van dit feit, maar dat er oprecht wordt gezocht naar de beste manier om Europees grondgebied tegen deze echte bedreiging te beschermen, in samenwerking met de VS en ook met Rusland, als het daartoe bereid is.

Philip Bradbourn (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, vorig jaar is er in dit Parlement gedebatteerd over het gebruik van lichaamsscanners op luchthavens en vervolgens trok de Europese Commissie haar voorstel inzake deze kwestie in.

Onlangs is er op de luchthaven van Manchester een nieuwe proef gestart en er ligt een rechterlijk advies waarin wordt gesteld dat het gebruik van deze apparatuur bij minderjarigen met het oog op de aard van de weergegeven beelden mogelijk in strijd is met de wetgeving inzake de veiligheid en bescherming van kinderen. In 2005 en 2006 heeft de groep Action Rights for Children (actiegroep voor de rechten van het kind) vergelijkbare zaken aanhangig gemaakt en dat heeft geleid tot een verbod van het gebruik van lichaamsscanners voor kinderen jonger dan achttien jaar.

Aangezien het bestaansrecht van deze apparatuur door dit rechterlijke advies wordt aangetast – en ik richt me nu rechtstreeks tot commissaris Barrot – wordt het nu wellicht tijd dat de Commissie het gebruik van dit type scanner in de EU verbiedt, zodat mijn kiezers die waar dan ook in de EU reizen niet aan deze ongepaste en vernederende behandeling worden blootgesteld. Ik roep ook op tot een wereldwijd verbod op dergelijke technologie ter bescherming van alle EU-burgers.

László Tórkés (PPE). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, ook vorig jaar heb ik geprotesteerd tegen religieus fanatisme en de vervolging van christelijke minderheden, en dit jaar doe ik dat opnieuw. Staat u mij toe dat ik, nadat ik heb gehoord over de jongste acties tegen christenen in India, Bangladesh, Afghanistan, Pakistan en Turkije wederom mijn stem verhef tegen de voortdurende wreedheden die in het teken van religieuze exclusiviteit doorgaans door fanatieke moslims en hindoes worden begaan tegenover onze medechristenen.

In de Indiase staten Orissa en Gujarat zijn zowel christenen als moslims het slachtoffer van ernstige vervolgingen. In het Roemeense Transsylvanië, waar ik vandaan kom, werd al in 1568 geloofsvrijheid afgekondigd in het Edict van Torda. Geloofsvrijheid is zowel een individueel als een gemeenschappelijk menselijk vrijheidsrecht. In de woorden van Jezus: “Ik wil erbarmen, geen slachtoffers”. Volgens de leer van ons geloof vraag ik de heer Jerzy Buzek, de Subcommissie mensenrechten en de Europese Commissie om de...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Nessa Childers (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de op handen zijnde sluiting van Independent Network News, een nieuwsagentschap in Dublin dat een kwalitatief hoogwaardige nationale en internationale nieuwsdienst verzorgt voor het merendeel van de lokale radiozenders in Ierland, roept ernstige en legitieme vragen op over het eigendom, de pluraliteit en de regulering van de media in Ierland. Lokale radiozenders in Ierland zijn verplicht ervoor te zorgen dat 20 procent van hun nieuws nationaal en internationaal is. Deze dienst is de laatste jaren grotendeels door INN aangeboden.

Vlak voor het ter ziele gaan van INN is de zender Newstalk – die eigendom is van Communicorp, dat ook een groot aandeel heeft in INN – een contract toegekend voor de levering van een vervangende dienst voor het komende halfjaar. UTV, dat zich uit INN terugtrok en zo het ter ziele gaan van de dienst heeft versneld, is ook nauw betrokken bij de pogingen een vervangende nieuwsdienst op te zetten. De National Union of Journalists heeft grote vraagtekens gezet bij de wenselijkheid van de betrokkenheid van deze twee organen bij dit proces, met het oog op de diversiteit van het media-eigendom in Ierland. Deze kwestie moet tot op de bodem worden uitgezocht.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Ik zou u graag willen waarschuwen dat vertegenwoordigers van Hongarije proberen Slowakije te provoceren. Op 21 augustus twintig jaar geleden viel een Russisch en Hongaars leger het voormalige Tsjecho-Slowakije binnen.

Op precies dezelfde dag dit jaar was de Hongaarse president Sólyom van plan om, ondanks de bedenkingen van drie hoge vertegenwoordigers van de Slowaakse Republiek, de uitdagende stap te nemen een standbeeld van een Hongaarse koning te onthullen in een etnisch gemengde regio van Slowakije. Nu protesteert hij dat hem de toegang tot Slowakije werd ontzegd.

Tijdens een bezoek aan Slowakije vorige week riep Viktor Orbán, leider van de belangrijkste Hongaarse politieke partij Fidesz, de Hongaarse minderheid op om initiatieven te nemen met betrekking tot autonomie. Hij riep op tot een gezamenlijke planning voor de toekomst van Hongaren in het Karpatisch bekken. Dit is een opleving van het idee van Groot-Hongarije – een provocatie die niet passend is in een modern Europa. Er wordt met vuur gespeeld en de Europese instellingen mogen dit niet door de vingers zien.

George Becali (NI). – (RO) Ik wilde graag zeggen er geen specifieke vermelding van sport wordt gemaakt in het Verdrag van Lissabon. In het bijzonder doel ik op voetbal, een activiteit met grote sociale en culturele invloed. U moet weten dat er geen wettelijke basis is voor een EU-sportbeleid.

In feite wordt de sport gereguleerd door de voorschriften van de betreffende sportbond, maar ik ben van mening, mijnheer de Voorzitter, dat duidelijk in het Verdrag moet staan dat sportieve activiteiten en de organisatie daarvan moeten plaatsvinden volgens de regels van de betreffende sportbonden. Activiteiten in verband met deze sportieve activiteiten zouden daarnaast moeten worden uitgevoerd conform civiele regels en wetten.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

17. Evaluatiemechanisme voor toezicht op de toepassing van het Schengenacquis - Evaluatiemechanisme om de toepassing van het Schengenacquis te controleren (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van de volgende verslagen:

- het verslag (A7-0035/2009) van Carlos Coelho, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de instelling van een evaluatiemechanisme voor toezicht op de toepassing van het Schengenacquis (COM(2009)0105 - C6-0111/2009 - 2009/0032(CNS));

- het verslag (A7-0034/2009) van Carlos Coelho, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de instelling van een evaluatiemechanisme om de toepassing van het Schengenacquis te controleren (COM(2009)0102 - C6-0110/2009 - 2009/0033(CNS)).

Carlos Coelho, rapporteur. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Barrot, dames en heren, ik ben voorstander van een evaluatiemechanisme voor Schengen dat het huidige systeem beter en efficiënter maakt zodat een transparante en samenhangende toepassing van het Schengenacquis is verzekerd.

Deze voorstellen van de Europese Commissie vormen dan ook een teleurstelling voor mij. De voorstellen brengen geen wijziging in de regels met betrekking tot het eerste gedeelte van het mandaat en blijven inhoudelijk beperkt tot de recente verbeteringen die in het bestaande evaluatiemechanisme zijn doorgevoerd met betrekking tot het tweede deel van het mandaat, namelijk de evaluatie van de manier waarop het Schengenacquis door de lidstaten die al deel uitmaken van Schengen wordt toegepast.

Het enige nieuwe element, waar ik overigens waardering voor heb, betreft de mogelijkheid onaangekondigde bezoeken af te leggen. Volgens de voorstellen wordt de huidige rol van de Raad met betrekking tot het evaluatiemechanisme in zijn geheel aan de Commissie overgedragen, waarbij in een beperkte samenwerking met de lidstaten is voorzien en het Europees Parlement op afstand van het hele proces wordt gehouden, zonder dat er enig bewijs wordt verstrekt van een toegevoegde waarde.

Ik ben ook bezorgd over het feit dat een totaal gescheiden doorvoering van de evaluatiemechanismen voor elk deel van het mandaat kan leiden tot minder doeltreffendheid en samenhang van het systeem. Voor de landen die willen toetreden tot Schengen moeten geen andere regels en evaluatiesystemen gelden dan voor de landen die er al deel van uitmaken.

Er zijn ook problemen in verband met de gegevensbescherming. Ik geef slechts drie voorbeelden: op de eerste plaats is de veiligheid van de consulaten niet volledig geregeld, daar de gebouwen van externe bedrijven – waarbij sprake is van outsourcing – niet gedekt zijn. Op de tweede plaats dienen de veiligheidsvereisten in verband met het Schengeninformatiesysteem (SIS) ook te gelden voor de visumverstrekking. Op de derde plaats moet artikel 7 van de verordening naast risicoanalyses ook melding maken van de audits en inspectierapporten die de lidstaten maken over de veiligheid, zodat de regels die op basis van de rechtsinstrumenten voor het SIS en het visuminformatiesysteem (VIS) zijn ingevoerd worden nageleefd.

Naast de problemen die ik heb genoemd en de verbeteringen die kunnen worden aangebracht, bestaat er een fundamenteel probleem. Dat probleem betreft de onbetekende rol die het Europees Parlement is toegekend. Volgens onze Juridische Dienst is de keuze van de rechtsgrond door de Europese Commissie gewettigd, maar het zou ook mogelijk zijn de medebeslissingsprocedure te hanteren voor het verordeningvoorstel. De keuze tussen deze twee mogelijkheden is een kwestie van politieke wil. Bovendien is de verwachting dat binnenkort het Verdrag van Lissabon in werking treedt. In dat geval zullen deze voorstellen in één voorstel gegoten moeten worden en opnieuw moeten worden ingediend, daar de pijlerstructuur dan niet meer zal bestaan.

Wij mogen niet vergeten dat we het hier hebben over de veiligheid in de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, waar alle lidstaten en alle Europese instellingen bij betrokken moeten zijn. Het standpunt van het Europees Parlement dient niet zomaar een bijkomstig advies te zijn, maar moet in overeenstemming zijn met het gewicht van het Parlement in de vastgestelde basiswetgevingsinstrumenten.

Ik wil afsluiten met een woord van dank voor de steun die de schaduwrapporteurs hebben gegeven aan dit standpunt van het Europees Parlement. Voorts nodig ik vicevoorzitter Barrot, die altijd blijk heeft gegeven van respect voor dit Parlement, uit deze voorstellen opnieuw in te dienen en naast inhoudelijke wijzigingen een adequate rol voor het Europese Parlement bij de procedure te voorzien.

Jacques Barrot, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik zal proberen antwoord te geven op de punten van zorg die de heer Coelho in zijn verslag heeft uitgesproken.

Het evaluatiemechanisme is een essentiële maatregel als het erom gaat de integriteit van de Schengenruimte te beschermen en het wederzijdse vertrouwen tussen de lidstaten in stand te houden. Om die reden stelt de Commissie voor om de deskundigen van de lidstaten volledig te betrekken bij de programmering van de evaluatiebezoeken, de controles ter plaatse, en het opstellen van de evaluatieverslagen en de follow-up.

De Commissie is er uiteraard van overtuigd dat het Parlement moet worden betrokken bij de Schengenevaluatie, hetgeen op dit moment niet het geval is. De burgers moeten kennis kunnen nemen van de resultaten van deze evaluaties. Daarom heeft de Commissie voorgesteld jaarlijks een verslag aan het Parlement voor te leggen dat informatie bevat over de conclusies naar aanleiding van elke evaluatie en de stand van zaken betreffende de corrigerende maatregelen.

Dit is dus een eerste antwoord. Het klopt dat de heer Coelho de kwestie van de medebeslissingsprocedure voor het Parlement aan de orde heeft gesteld. Met de Verdragen die momenteel van kracht zijn, is dit niet mogelijk. Hoewel er nog geen sprake is van medebeslissing, zorgen de voorstellen er wel degelijk voor dat het huidige mechanisme gecommunautariseerd wordt. Met deze voorstellen kan het evaluatiemechanisme doeltreffender worden gemaakt wat betreft de programmering, de controles ter plaatse en de follow-up van de evaluaties.

Daarnaast wordt de rol van de Commissie, als hoedster van de Verdragen, versterkt. Deze versterkte rol wordt echter hevig aangevochten door de Raad, mijnheer Coelho. Krachtens de geldende Verdragen waren er dus twee parallelle voorstellen nodig, aangezien het Schengenacquis zowel de eerste als de derde pijler omvat.

De Commissie heeft gemeend dat artikel 66 van het EG-Verdrag, dat voorziet in raadpleging van het Europees Parlement, de juiste rechtsgrondslag was voor het voorstel dat onder de eerste pijler valt. Deze rechtsgrondslag is gekozen als de juiste rechtsgrondslag voor het huidige Schengenevaluatiemechanisme, toen het Schengenacquis door het zogenoemde indelingsbesluit van 1999 in de Europese Unie werd geïntegreerd.

De artikelen 30 en 31 van het Verdrag zijn gekozen als rechtsgrondslag voor het voorstel dat onder de derde pijler valt. Dat is dus de reden dat wij naar twee verschillende artikelen moesten verwijzen voor de evaluatie van maatregelen van de eerste en van de derde pijler.

Op grond van de geldende Verdragen en van de juridische debatten die eruit voortvloeien, ziet de Commissie zich gedwongen haar voorstellen te handhaven. Gezegd moet worden, mijnheer Coelho, dat het gezien de moeizame onderhandelingen in de Raad over de versterkte rol van de Commissie, denkbaar is dat de onderhandelingen niet op korte termijn zullen worden afgerond. Wij mogen hopen, vooral nu, dat dit Verdrag van Lissabon zal worden geratificeerd, en op dat moment zal het dossier inderdaad worden heropend en zal de Commissie besluiten wat zij de meest geschikte rechtsgrondslag acht voor het voorgestelde mechanisme, terwijl zij het Europees Parlement daar zoveel mogelijk bij zal betrekken.

Als het zover is kan de Commissie natuurlijk, afhankelijk van de situatie, gewijzigde voorstellen of nieuwe voorstellen presenteren. Zoals u weet ben ik persoonlijk over het algemeen een groot voorstander van deze voorziening, die uw Parlement in staat zal stellen als medewetgever op te treden in de meeste dossiers op het gebied van justitie, vrijheid en veiligheid. Natuurlijk kan ik niet anders dan voorstander zijn van een veel actievere rol voor het Parlement. Maar gezien de huidige stand van zaken hadden wij volgens mij geen andere keuze dan deze wijziging op basis van de huidige rechtsgrondslagen voor te stellen. Zoals ik u heb gezegd verlopen de besprekingen met de Raad niet gemakkelijk; niet omdat wij geen inbreng van de lidstaten wilden, maar omdat de Commissie, in haar rol van hoedster van de Verdragen, het gevoel heeft dat het óók haar taak is alles rond dit evaluatiemechanisme in goede banen te leiden, een taak waarbij zij de lidstaten en – uiteraard – het Parlement wil betrekken.

Simon Busuttil, *namens de PPE-Fractie*. – (MT) Het creëren van het Schengengebied was voor diverse landen van de Europese Unie zonder meer een enorme stap vooruit. Het ging gepaard met een realistischere invulling van het begrip volledig vrij verkeer voor onze burgers. Er zou zelfs kunnen worden gezegd dat een burger die zich binnen het Schengengebied verplaatst, zich bijna hetzelfde voelt als wanneer hij of zij zich binnen het eigen land verplaatst. We zijn ons er echter allemaal van bewust dat er, om een ambitieus project zoals dit te laten slagen zoals is gebeurd, behoorlijk veel hard werk voor nodig is geweest en veel voor is opgeofferd. Toen we ervoor kozen de deur naar elkaar open te zetten, moesten we boven alles elkaar het vertrouwen geven op een gevoelig punt zoals dit, dat wil zeggen de bescherming van onze buitengrenzen. Als het gaat om buitengrenzen, wordt er vertrouwen in een land gesteld en wordt daar vertrouwen voor teruggekregen.

Voor wat betreft deze verslagen ben ik het daarom met mijn collega Carlos Coelho in zoverre eens dat ze bedoeld zijn om het evaluatiemechanisme voor het project van het Schengengebied te verbeteren. Het is een enorm belangrijk project, dat op wederzijds vertrouwen is gebaseerd. Toch stellen we ook dat deze evaluatie op een efficiënte en transparante manier moet geschieden. Het Parlement moet erin betrokken zijn, en moet in staat worden gesteld zijn volledige bevoegdheden uit te oefenen, vooral nu we – waarschijnlijk – een paar weken verwijderd zijn van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Ik ben er daarom zeker van dat de Commissie het zal begrijpen als we zeggen dat we, gezien het feit dat het Verdrag van Lissabon nabij is, verwachten dat voorstellen zoals deze alle bevoegdheden die het Europees Parlement onder dit Verdrag zal krijgen, volledig zullen respecteren.

Ioan Enciu, *namens de S&D-Fractie*. – (RO) Het creëren van een evaluatie- en controlemechanisme om de toepassing van het Schengenacquis te verifiëren is een belangrijke maatregel. Deze brengt namelijk de beslissingen over de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid in praktijk, met name de voorzieningen van het Den Haag-programma. De conceptvoorstellen die vandaag ter bespreking zijn aangeboden zijn een variant op een evaluatiemechanisme. Ze bevatten bepalingen die specifiek zijn voor het beoogde gebied en een passende controlemethodologie.

Nadere beschouwing leert echter dat bepaalde principes van interinstitutionele samenwerking worden genegeerd, zowel op het niveau van de Unie als tussen EU-lidstaten. Vanuit dat oogpunt bevat het ingediende voorstel bepalingen die een beperking aanbrengen in de samenwerking tussen de lidstaten met betrekking tot de evaluatie van de resultaten van het Schengenakkoord. Bovendien wordt de rol van de Commissie in dit proces onacceptabel groot, terwijl het Europees Parlement buiten het hele evaluatiemechanisme wordt gehouden.

Bovendien zijn sommige artikelen in de regeling zo verwoord, dat er ruimte blijft voor verschillende interpretaties van de relatie tussen de Commissie, het Parlement en de Raad met betrekking tot hun toegang tot informatie over de toepassing van het Schengenacquis.

Daarom benadrukt artikel 14, over gevoelige informatie, dat "de opgestelde rapporten naar aanleiding van bezoeken ter plaatse als vertrouwelijk zullen worden geclassificeerd. De Commissie zal, na raadpleging van de betrokken lidstaat, beslissen welk deel van het rapport openbaar kan worden gemaakt."

In verband met deze bepalingen wil ik niet onvermeld laten dat artikel 16, over het rapport dat aan het Europees Parlement en de Raad wordt uitgebracht, niet betekent dat het jaarlijkse rapport over de uitgevoerde evaluaties ook vertrouwelijke informatie zal bevatten. Wij moeten daarom concluderen dat de Commissie bepaalt welke informatie in het rapport wordt vermeld en welke niet. Daardoor krijgt de Commissie bevoegdheden die naar mijn mening niet gerechtvaardigd zijn.

Het Verdrag van Lissabon zal spoedig van kracht worden en vanaf dat moment is medebeslissing de normale wetgevende procedure, ook ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid. De wetsvoorstellen die we op dit moment bespreken bevatten bepalingen die in strijd zijn met de principes van het Verdrag. Als gevolg daarvan zullen deze concepten, indien ze nu worden aangenomen, moeten worden herzien wanneer het Verdrag van Lissabon van kracht wordt.

Waarde collega's, vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid zijn thema's van zeer groot belang voor de burgers van Europa, van wie de belangen direct door de Europese wetgevende macht worden vertegenwoordigd. Het zou verkeerd zijn om de rol van een instelling als het Europees Parlement te beperken. Ik wil afsluiten met het uitspreken van steun voor het voorstel van de heer Coelho, dat dit concept in zijn huidige vorm moet worden verworpen en teruggezonden naar de Commissie. Ik stel voor om de ontwerpresolutie te steunen.

Sarah Ludford, namens de ALDE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, onze collega de heer Coelho heeft opnieuw zijn tweede voornaam Carlos "Schengen" Coelho eer aan gedaan. Hij is de interne deskundige van de Commissie burgersvrijheden, justitie en binnenlandse zaken en we zijn hem erkentelijk voor zijn werk en zijn expertise. Hij heeft uitstekende forensische verslagen over deze voorstellen opgesteld, waarin naar voren komt wat voor warboel het in de Europese Unie is als het gaat om toezicht en evaluatie.

Ik begrijp sowieso niet waarom het volledig van de lidstaten zou moeten afhangen of een land tot de Schengenzone kan toetreden, nog los van een of andere geheimzinnige tweedeling tussen landen die vóór en landen die na Schengen tot de EU zijn toegetreden. In het voorstel voor een besluit van de Commissie wordt gesteld dat "aangezien het voor het winnen van wederzijds vertrouwen voor de lidstaten van essentieel belang is dat er vóór de inwerkingstelling controle plaatsvindt, [het redelijk lijkt] dat de lidstaten hiervoor verantwoordelijk blijven". Maar we laten het niet aan de lidstaten over om de Balkan-landen te evalueren: vanavond stemt de Commissie burgersvrijheden, justitie en binnenlandse zaken over de vraag of deze landen in aanmerking komen voor een visumvrijstelling, voor reizen zonder visum – de Commissie neemt de beoordeling en de evaluatie voor haar rekening. Het is dus totaal niet consequent als we zeggen dat we het aan de lidstaten zouden moeten overlaten om andere landen te beoordelen.

Eerlijk gezegd begrijp ik deze merkwaardige tweedeling niet tussen de evaluatie van de uitvoering van maatregelen die nodig zijn voor toetreding tot de Schengenzone, die volgens de Commissie intergouvernamenteel moet blijven, en de controle op de tenuitvoerlegging van het Schengenacquis. De lidstaten blijken er duidelijk niet veel van te bakken, want het voorstel voor een besluit leert ons dat "[de lidstaten het de laatste jaren niet nodig achten] evaluaties ter plaatse te verrichten met betrekking tot justitiële samenwerking in strafzaken en drugs. Ook gegevensbescherming is niet altijd ter plaatse geëvalueerd." Ik denk dat niet alleen in dit Parlement maar ook daarbuiten veel mensen samenwerking in strafzaken, drugs, de bestrijding van drugsmokkel en de bescherming van de privacy zo belangrijk vinden dat controles ter plaatse noodzakelijk zijn. Ik sta derhalve volledig achter de conclusies van Carlos Coelho dat we dit allemaal moeten combineren, dat er een consolidatie moet plaatsvinden van de procedures die gelden voor deze evaluatie, dat de taak verdeeld over de eerste en derde pijler moet worden geconsolideerd – ik hoop overigens dat de term "derde pijler" snel tot het verleden behoort en dat ik de term nooit meer in de mond zal hoeven nemen –, dat er één eenvoudige, effectieve, efficiënte en transparante evaluatie moet plaatsvinden en dat in het kader van de transparantie ook rekenschap moet worden afgelegd aan het Europees Parlement.

Het is heel vreemd dat de Commissie op dit kritieke moment dat, naar mijn overtuiging, kan worden gezien als de vooravond van de ratificatie van het Verdrag van Lissabon – waaraan ik vorig jaar in het Britse Hogerhuis overigens mijn steentje heb bijgedragen – met deze bijzonder rommelige en zinloze reeks voorstellen komt.

Ik steun de afwijzing en ik verzoek de Commissie met een beter voorstel te komen, waarin wordt uitgegaan van het Verdrag van Lissabon en van het medebeslissingsbeginsel, dat voorziet in eenvoudig en doeltreffend toezicht en dat verenigbaar is met de verantwoordelijkheden van de Commissie en het Parlement op andere terreinen.

Je kunt vraagtekens zetten bij de wijze waarop in deze Europese Unie met haar 27 lidstaten *peer reviews* worden gehouden. Zoals ik al zei: daar moet naar worden gekeken, onder andere met het oog op de mensenrechten, want we lijken geen duidelijke beginselen en structuren te hanteren en op verschillende terreinen gewoon maar allerlei besluiten te nemen. Ik ben zeer gesteld op de lidstaten, maar ik vrees dat vaak wordt gehandeld volgens het principe "voor wat hoort wat". Het komt erop neer dat ze geen kritiek op elkaar hebben en dus eigenlijk niet de aangewezen partijen zijn om elkaar te beoordelen. Als de Commissie op haar best is, is zij daarvoor de aangewezen instantie.

Aangezien ik maar een paar seconden meer heb, zou ik de heer Bradbourn van de ECR-Fractie graag willen aanspreken over een kwestie inzake vrij verkeer. Hij riep op tot een wereldwijd verbod op de zogenaamde *naked body scanners*. Hij had er eigenlijk bij moeten zijn toen zijn collega's vorig jaar tegen een verbod op het gebruik van deze lichaamsscanners stemden zonder dat er sprake was van een fundamentele beoordeling van de mensenrechtenaspecten. Zijn collega's stemden tegen een verbod. De heer Bradbourn was zelf niet eens bij de stemming aanwezig, dus het staat hem netjes dat hij er nu over begint.

Tatjana Ždanoka, namens de Verts/ALE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ook ik dank onze collega, Carlos Coelho, voor zijn verslag. We hebben inderdaad een eenvoudig en doeltreffend, transparant evaluatiemechanisme nodig voor het Schengenacquis.

Ik ben het ermee eens dat de Commissie actiever betrokken moet zijn bij het evaluatiemechanisme waarover de heer Barrot zojuist sprak. Desondanks maken wij Parlementsleden ons over een aantal punten zorgen. U weet dat de Fractie De Groenen een zeer stellig standpunt inneemt over de bescherming van persoonsgegevens. De Commissie was vergeten outsourcing te noemen toen ze het had over de veiligheid van consulaire lokalen. De veiligheidsbepalingen inzake IT in dit verband werden ook niet genoemd.

Naast het jaarlijkse evaluatieprogramma moet in artikel 7 van de verordening niet alleen de risicobeoordeling die Frontex biedt, worden opgenomen maar moet ook worden verwezen naar de controles en onderzoeken door de lidstaten zelf. We eisen dus dat kwesties rond de bescherming van gegevens in aanmerking worden genomen.

Onze Fractie De Groenen/EVA, staat volledig achter het standpunt van de heer Coelho inzake de medebeslissingsprocedure en zijn voorstel. Ik hoef u niet te herinneren aan de rol van het Europees Parlement als gekozen instelling. We hebben al gehoord dat de medebeslissingsprocedure op grond van het Verdrag van Lissabon de enige optie is. We staan volledig achter de rapporteur en ook achter zijn voorstel.

Rui Tavares, namens de GUE/NGL-Fractie. – (PT) Het Schengengebied bestaat twintig jaar – of bijna twintig jaar – en de permanente Commissie Schengenevaluatie, later Groep Schengenevaluatie geheten, tien jaar. Het is nu tijd de evaluatieprocedures te verbeteren en een antwoord te geven op de zorgen in verband met het Schengengebied.

Het is jammer dat de Commissie bij het naderen van deze verjaardag onvoldoende werk heeft geleverd en te weinig stappen heeft gezet om te komen tot een doeltreffender en meeromvattend evaluatiemechanisme dat niet alleen beantwoordt aan de zorgen die in de eerste jaren van de Schengengebied voorop stonden, namelijk doeltreffendheid en samenhang tussen de lidstaten en een zekere mate van gelijkwaardigheid van de procedures, maar ook aan andere zorgen. Daarbij denk ik aan transparantie, controle door de burgers (democratische controle) en ook aan zorgen in verband met de mensenrechten, waar dit Huis zo aan hecht. Er zijn gefundeerde zorgen over het feit dat voorrang is gegeven aan doeltreffendheid ten koste van de rechten van de burgers. Het is nu tijd dit te corrigeren.

Ik zou ook wat willen zeggen over de medebeslissingsprocedure. De Europese Commissie wordt nu op de proef gesteld en ik vraag al degenen die het Verdrag van Lissabon verdedigd hebben door hoog op te geven van de democratische deugden van dat Verdrag de daad bij het woord te voegen en te zorgen voor meer parlementaire en democratische controle van de evaluatieprocedures in verband met Schengen. Ik kan de conclusies van de rapporteur, de heer Coelho, alleen maar onderschrijven. Ik denk dat hij de Europese democratie een goede dienst bewijst door van de Commissie te eisen dat zij haar huiswerk overdoet en een nieuw voorstel indient, dat aan de ene kant eenvoudiger, doeltreffender en transparanter is en aan de andere

kant meer eerbied toont voor de mensenrechten en voor meer parlementaire en democratische controle zorgt.

Gerard Batten, *namens de EFD-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het komt niet vaak voor dat ik het eens ben met wat de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken zegt. Ze zegt dat deze voorstellen betreffende de evaluatiemechanismen en het Schengenacquis zinloos zijn omdat ze, wanneer het Verdrag van Lissabon volledig geratificeerd is, toch zullen worden gewijzigd.

Wanneer het Verdrag van Lissabon van kracht wordt, worden de eerste en derde van de drie zogenaamde pijlers van verschillende beleidsterreinen samengevoegd. Als het Verdrag van Lissabon eenmaal van kracht is, zal het ongetwijfeld worden ingezet om te proberen het Schengenacquis in alle lidstaten, waaronder de lidstaten die nu vrijgesteld zijn, zoals het Verenigd Koninkrijk, tot uitvoering te brengen.

U hebt me zojuist horen zeggen “wanneer het Verdrag van Lissabon van kracht wordt” en niet “als”. Het schijnt dat het enige staatshoofd dat weigert toe te geven, Václav Klaus, de heldhaftige president van Tsjechië, binnenkort zal zwichten. De verraderlijke Britse Labourregering is haar belofte om een referendum over Lissabon te houden onder de Britse bevolking, niet nagekomen en de enige persoon die hoop kan bieden op een referendum, David Cameron, ontbreekt het aan lef of aan de principes of de zin om dat te doen.

Het Verenigd Koninkrijk heeft een volkomen onbeheerst, ongelimiteerd en chaotisch immigratie- en asielstelsel. Als lidstaat van de Europese Unie zijn we niet langer de baas over onze eigen grenzen en door het Verdrag van Lissabon zal de vloedgolf van immigranten waarmee we te maken hebben, omslaan in een tsoenami. Dit verslag verandert daar helemaal niets aan. De Commissie zal het commentaar van de Commissie burgerlijke vrijheden en het Parlement gewoon naast zich neerleggen.

De woorden vrijheid en rechtvaardigheid worden te pas en te onpas gebruikt tijdens dit debat. Kun je spreken van vrijheid wanneer de burgers niet over hun nieuwe grondwet in de vorm van het Verdrag van Lissabon worden geraadpleegd omdat ze die dan zouden afwijzen? Kun je spreken van vrijheid als ondemocratische instellingen wetten opstellen waartegen de kiezer niets kan doen? Kun je spreken van rechtvaardigheid als nationale rechtbanken, op grond van de Europese arrestatiebevelen, niet langer de bevoegdheden hebben om hun eigen burgers te beschermen tegen onterechte arrestaties en gevangenneming? De Unie is een Orwelliaanse creatie geworden waar woorden het tegenovergestelde betekenen van wat wordt gezegd.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, we hebben een revolutie in de democratie nodig. Als u hebt geluisterd naar wat de vorige spreker zei, dan zie je, zoals zo vaak, dat als je te ver gaat en te snel, je het gendeel bereikt van wat je eigenlijk zou willen.

Het motto van deze fractie is: “De Europese Unie, die een te snelle ontwikkeling doormaakt, leidt precies tot het omgekeerde van wat zij wil bereiken, te weten nieuw nationalisme”. Dat maken we momenteel in mijn geboorteland mee. Ik kom uit een inmiddels verdeeld land. In het westen, in Voralberg en nog een stukje verder, zijn we blij met de open grenzen, maar in het oosten ziet men dat met Schengen een stap te ver en te snel is gezet. Wat daarvan komt, dames en heren, is nieuw revanchisme en nationalisme in mijn geboorteland en elders.

Laten wij ons niet verschuilen achter technische debatten. Laten wij deze uitdagingen tegemoet treden. Uiteraard kan dat niet anders betekenen dan dat het Europees Parlement medebeslissingsrechten krijgt en dat u, geachte commissaris, wacht totdat dit medebeslissingsrecht ons, in ieder geval al dan niet standaard, wordt toegekend.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wens Carlos Coelho geluk met zijn verslag dat ik ondersteun, en ik zou erop willen wijzen dat het met eenparigheid van stemmen is goedgekeurd in de Commissie burgerlijke vrijheden, rechtvaardigheid en binnenlandse zaken.

Het voorstel van de Raad heeft betrekking op het tweede deel van het mandaat waarmee de Groep Schengenevaluatie belast is, namelijk erop toe te zien dat het communautair acquis op de juiste wijze ten uitvoer wordt gelegd na de opheffing van de controle aan de binnengrenzen.

Doel van dat mandaat is het evaluatiemechanisme van Schengen doeltreffender te maken.

De evaluatie van de juiste toepassing van het Schengenacquis vindt zijn rechtsgrondslag in de derde pijler, terwijl de overige aspecten van het acquis hun rechtsgrondslag ontleen aan instrumenten van de eerste pijler.

Naar mijn oordeel is de voorgestelde rechtsgrondslag de juiste, maar hij lijkt niet echt in overeenstemming te zijn met de meer dan belangrijke inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, waarbij de functies en de bevoegdheden die nu tussen beide pijlers verdeeld zijn, zullen worden geconsolideerd.

Het voorstel bevat nauwelijks nieuwe elementen met betrekking tot het thans van kracht zijnde evaluatiemechanisme, en Carlos heeft ze ex novo ter sprake gebracht. Niettemin voert het een wijziging in die zonder enige twijfel van belang is, want het onderhavige document voorziet in de overdracht aan de Commissie van een aantal functies die thans door de Raad vervuld worden.

Die overdracht van bevoegdheden komt er de facto op neer dat het Parlement en de lidstaten zelf vrijwel buiten het evaluatieproces worden gehouden, ondanks het feit dat zij het zijn die bevoegd zijn op het gebied van de veiligheid aan hun buitengrenzen.

Het Parlement, dat de Europese burgers vertegenwoordigt, speelt een vitale, leidende rol als het gaat om veiligheidskwesaties. Onze taak is belangrijk en dat wordt ook erkend in het Verdrag van Lissabon.

Daarom, mijnheer de Voorzitter, willen wij drie maanden wachten, want als we drie maanden wachten zal het niet langer nodig zijn om het dossier te heropenen.

Mijnheer de Voorzitter, ik heb nog een andere vraag: ik zag net dat mijnheer de ondervoorzitter een trui aantrok, want het is hier afschuwelijk koud. Het spijt me zeer als ik er nu vandoor ga, niet omdat ik het debat niet langer wil volgen maar omdat ik bronchitis begin te krijgen, en dat is geen goede zaak, mijnheer de Voorzitter, dus ik verzoek u vriendelijk hier iets aan te doen.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Misschien is het hier ook wel koud omdat de Commissie erg weinig rekening houdt met ons Parlement en de meningen van onze leden. Misschien worden onze betrekkingen in de toekomst wel warmer. Ik denk dat deze situatie en deze discussie niet erg prettig voor de commissaris zijn, want het ziet er naar uit dat we allemaal, althans de meesten van ons, dezelfde mening zijn toegedaan. Maar toch zou ik de rapporteur willen bedanken voor zijn verslag.

Het creëren van het Schengengebied heeft onze burgers binnen het Schengengebied echt vrij verkeer gebracht en was volgens mij een van de grootste successen in de geschiedenis van Europa. Maar er moet nog veel gebeuren. Door de beëindiging van de controle aan de binnengrenzen is volledige beveiliging noodzaak geworden, evenals het onderlinge vertrouwen tussen de diverse partijen voor wat betreft hun mogelijkheid de benodigde maatregelen te treffen. Het scheppen van een controle- en evaluatiemechanisme is daarom van groot belang als we de steun van de burgers van de lidstaten willen verkrijgen. Deze agenda wordt heel vaak uitgebuit door rechtse extremisten, die beweringen verspreiden dat het Schengengebied misdadigers in feite toestaat binnen te dringen in de landen binnen het gebied, en de burgers van onze landen vragen ons terecht hoe we van plan zijn dit in de toekomst te voorkomen.

Het versterken van het beginsel van interinstitutionele coördinatie is ook een zeer belangrijk punt, dat de Commissie in haar voorstel nogal onderdrukt. Dat is beslist schadelijk, want zoals diverse eerdere sprekers al hebben gezegd, denken we allemaal dat het Verdrag van Lissabon weldra in werking zal treden, en daarom zou het een goede zaak zijn als er met deze context rekening wordt gehouden.

Wij zien ook geen reden waarom het Europees Parlement in het jaarverslag niet alle relevante informatie zou moeten ontvangen. Helaas heeft de Commissie verzuimd dit beginsel van democratie in haar advies op te nemen. Daarom verdient het mijn voorkeur, net zoals de rapporteur vindt, dat het ontwerp teruggaat naar de Commissie, dat wij erop aandringen dat er een gezamenlijk besluitvormingsproces in wordt opgenomen en dat het gehele beginsel wordt vereenvoudigd en het gehele proces transparanter wordt gemaakt.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, net als de heer Coelho en veel andere collega's wil ik onderstrepen dat de totstandbrenging van de Schengenruimte in de jaren tachtig en negentig één van de allerbelangrijkste hervormingen van onze tijd was. Jean Monnet, één van de belangrijkste persoonlijkheden van de EU zou ooit het volgende gezegd hebben: "De bedoeling van een Europese Unie is niet het verenigen van staten, maar het verenigen van mensen."

In de loop der eeuwen is de mobiliteit van de mensen in Europa erg beknot geweest. De betrekkingen tussen de landen van Europa waren gekenmerkt door wantrouwen jegens de medemens. Het vertrouwen tussen de landen liet bij tijden veel te wensen over. De betrekkingen werden veeleer gekenmerkt door wantrouwen dan door vertrouwen. Gelukkig behoort dat tot het verleden en zien we nu nieuwe mogelijkheden voor Europa. De meesten van ons hier in het Europees Parlement hebben allang de mogelijkheid gehad om gebruik te maken van de vrijheden die de Schengenruimte biedt. De unieke mate van vertrouwen tussen de staten

die aan de totstandkoming ervan ten grondslag ligt, wordt gemakkelijk vergeten. De moeizame weg erheen wordt gemakkelijk vergeten. Maar het vrije verkeer is een voorwaarde voor mensen om elkaar over de landsgrenzen te kunnen ontmoeten.

Mijnheer de Voorzitter, natuurlijk is het, zoals de heer Coelho terecht heeft gezegd, belangrijk dat er een doeltreffend en transparant evaluatiemechanisme voor het Schengenaquis bestaat, zodat de ruimte een door het vrije verkeer gekenmerkte ruimte wordt en blijft. De basis voor Schengen is echter vertrouwen tussen de staten die deelnemen aan de samenwerking, niet het mechanisme op zich. Het is belangrijk dat dit mechanisme zowel doeltreffend als transparant is. Daarom zie ik een probleem in het voorstel van de Commissie. Het probleem is dat de huidige rol van de Raad wordt overgedragen aan de Commissie en dat de speelruimte voor samenwerking ernstig ingeperkt wordt. Mijn belangrijkste bezwaar is echter dat de door het volk gekozen afgevaardigden in het Europees Parlement van het proces uitgesloten worden.

We hebben het over een zo technisch iets als een evaluatiemechanisme, maar we mogen niet vergeten dat het om de fundamentele grondslagen voor de Europese samenwerking gaat: vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid. Daarom is het belangrijk dat we allemaal betrokken zijn bij het nemen van nieuwe besluiten op dit gebied. Daarom wil ik de Commissie oproepen om de kritiek van dit Parlement ter harte te nemen. Ik roep de Commissie op zo snel mogelijk met een nieuw en beter voorstel te komen. Een nieuw voorstel moet inhouden dat de wijzigingen van het evaluatiemechanisme het voorwerp moeten vormen van medebeslissing door de Commissie, de lidstaten en, met name, de door het volk verkozen afgevaardigden in het Europees Parlement.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, de Commissie probeert met haar voorstel de rol van de Groep Schengenevaluatie te versterken door dit mechanisme efficiënter en transparanter te maken om de effectieve en consistente toepassing van het Schengenacquis te waarborgen. Het is echter nogal merkwaardig dat de Commissie ondanks het vrij verkeer binnen de Europese Unie aandringt op de invoering van een systeem dat bij lange na niet voldoet aan alle procedures voor naleving van de mensenrechten. Ons probleem bij de evaluatie van de toepassing van het Schengenacquis ligt nu juist in het feit dat we moeilijk kunnen accepteren dat dit voorziet in de uitwisseling van gevoelige informatie, de “persoonlijke dossiers” en repressieve mechanismen die in het leven zijn geroepen onder het mom van bescherming van en vrij verkeer in Europa.

De Commissie maakt zich terecht zorgen. Afschaffing van controles aan de binnengrenzen moet samengaan met toereikende compenserende maatregelen zoals versterking van controles aan de buitengrenzen en samenwerking tussen de politie, de douane en rechtbanken. Ook was en is het nodig continue informatie uit te wisselen en biometrische visums voor toegang tot de Europese Unie te gebruiken. Naar onze mening moet bij een evaluatie niet alleen worden gekeken of alle relevante maatregelen worden uitgevoerd, maar ook of deze raadzaam zijn. We zullen in geen geval instemmen met een voorstel dat, indien het wordt goedgekeurd, via mechanismen voor de evaluatie van de maatregelen meer legitimiteit geeft aan deze maatregelen, die bovenal repressief zijn.

Nicole Sinclaire (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik vond het altijd al tijdverspilling om lid van het Europees Parlement te zijn, maar wat hier vanavond gebeurt, slaat werkelijk alles. We hebben het hier over iets wat niet echt van belang is, omdat het Verdrag van Lissabon – dat u er, zoals u weet, gewoon doorheen gedrukt hebt – over een maand of zo van kracht wordt en dan kunnen we hier opnieuw over gaan debatteren. We zitten onze tijd dus te verdoen. Fijn. Heel erg bedankt.

Laten we eens kritisch kijken naar het Verdrag van Schengen en wat dit echt voor Europa heeft betekend: het heeft criminelen, mensensmokkelaars en drugshandelaars in staat gesteld zich ongehinderd over duizenden kilometers te verplaatsen; het heeft het mogelijk gemaakt dat aan de andere kant van Het Kanaal kampen zoals Sangatte en de Jungle ontstonden, waar mensen onder abominabele omstandigheden moeten leven. Ik hoop dat u trots op uzelf bent.

U bent bekend met het Vluchtelingenverdrag van 1951 waarin staat dat een vluchteling in het eerste veilige land asiël moet aanvragen – maar daar trekt u zich niets van aan. U trekt zich niets aan van het internationale recht maar u beweert een betrouwbare rechtspersoonlijkheid te zijn, wat u op grond van het Verdrag van Lissabon ook bent. Kom op zeg, maak dat een ander wijs: dit Parlement is een lachertje! De bevolking van het Verenigd Koninkrijk wil de baas zijn over haar eigen grenzen; ze wil niet langer door u worden geregeerd. Ik sluit af met deze waarschuwing: het Britse volk is rechtvaardig, tolerant en goed van vertrouwen, maar als u te ver gaat, slaan we terug. En als we terugslaan, winnen we.

VOORZITTER: Isabelle Durant*Ondervoorzitter*

Philip Claeys (NI). - Voorzitter, natuurlijk moet er een efficiënter evaluatiemechanisme komen voor de toepassing van het zogenaamde Schengenacquis. Maar ik heb de indruk dat we hier aan disculeren zijn over het geslacht van de engelen, terwijl onze Europese buitengrenzen zo lek zijn als een zeef. Dat heeft natuurlijk niet zozeer te maken met de afwezigheid van efficiënte evaluatiemechanismen, maar vast en zeker met het feit dat er bij de regeringen van de meeste lidstaten en bij de EU zelf geen politieke wil bestaat om de buitengrenzen effectief te bewaken.

We weten allemaal dat er lidstaten zijn die hun EU-buitengrenzen niet kunnen of niet willen bewaken tegen illegale immigratie. We weten allemaal dat er regeringen zijn die het hele Schengensysteem uithollen door de massale regularisaties van illegale vreemdelingen. Ik verwijs naar de regering-Zapatero in Spanje, maar evenzeer naar de Italiaanse regering, de Nederlandse regering en, last but not least, de Belgische regering, die zich op dit moment opmaakt om massaal nieuwe illegalen te regulariseren, en die zodoende het hele systeem op de helling zetten door het feit dat die geregulariseerde illegalen zich kunnen vestigen waar zij ook maar willen binnen de Europese Unie.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Dames en heren, de modernisering van het Schengeninformatiesysteem begint op een nachtmerrie te lijken. Met de uitbreiding van de Unie groeit het risico op terrorisme en georganiseerde misdaad. Het is dus absoluut noodzakelijk het veiligheidsniveau onverwijld te verhogen. Dat de overgang naar de nieuwe database opnieuw wordt uitgesteld is ronduit laakbaar. Het systeem omvat gegevens over vermisten, gestolen goederen of rechtszaken. Het huidige systeem is sinds 1995 operationeel en werd geconcipieerd voor maximaal 18 lidstaten. Ik wil hierbij mijn waardering uitspreken voor de flexibiliteit van de Commissie aan wie we het te danken hebben dat Schengen ondanks de vertraging van SIS II uitgebreid kon worden. De opname van negen nieuwe lidstaten was echter uitsluitend mogelijk onder uitzonderlijke voorwaarden.

De tweede versie van het systeem heeft nu tot ten minste 2011 vertraging opgelopen. Versie II zou betere beheersfaciliteiten alsook meer flexibiliteit, een grotere datacapaciteit en andere nieuwe functies moeten bieden. Bovendien kunnen andere landen als Groot-Brittannië en Ierland zich met deze versie eveneens op het systeem aansluiten. En dan is er nog het Agentschap Frontex dat ook alle benodigde bevoegdheden nodig heeft voor een doeltreffende strijd tegen illegale immigratie. Desalniettemin heb ik bezwaren tegen de communautarisering van de werkgroep voor de evaluatie van Schengen, omdat ik vrees dat de lidstaten hun verantwoordelijkheid voor het toezicht van zich af zullen schuiven. Verder wil ik nog wijzen op ervaringen van Tsjechische burgers die, naar ik me heb laten vertellen, als automobilist om niets het leven zuur werd gemaakt door de Duitse en Oostenrijkse politie.

Het spijt mij zeer dat president Klaus de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon zo traineert, maar het is wel duidelijk dat over niet al te lange tijd - dus erna - de Commissie de wetgeving opnieuw zal moeten indienen en wel op basis van het medebeslissingsrecht van het Europees Parlement. Daarom sluit ik mij aan bij de oproep van de heer Coelho de ingediende teksten te verwerpen en wil ik hem tevens mijn complimenten overbrengen voor zijn uitstekende verslag.

Marek Siwiec (S&D). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, het woord "Schengen" is in deze zaal al herhaaldelijk gevallen. De meesten van ons zijn het erover eens dat Schengen een belangrijk succes is. Voor de burgers van de nieuwe landen, de nieuwe lidstaten van de Europese Unie, is dit een opmerkelijk succesverhaal over integratie. Tegelijkertijd brengt Schengen echter een enorme verplichting met zich mee die de nieuwe EU-lidstaten - de Baltische Staten, Polen, Slowakije, Roemenië en Bulgarije - op zich hebben genomen. De verantwoordelijkheid voor de oostelijke landgrens van de Europese Unie rust op de schouders van de nieuwe lidstaten en zij kwijten zich uitstekend van hun taak.

Ik zou echter willen stilstaan bij een punt dat in dit Parlement nog niet ter sprake is gebracht. Wat voor ons onderwerp van bewondering en trots is - ik bedoel Schengen en het vrije verkeer binnen de Unie - is een nachtmerrie en een belangrijke bron van problemen voor al wie onder het visumbeleid valt en een zogenaamd "Schengenvisum" moeten aanvragen. Ik heb het over de inwoners van Oekraïne, Moldavië en andere landen ten oosten van de Europese Unie die naar de Unie willen komen. Hiervoor zijn de Schengenvisa ingevoerd, maar die zijn bijzonder duur. Mensen in deze landen moeten voor deze visa ongeveer evenveel betalen als ze in een maand verdienen. Ze worden onderworpen aan een vernederende procedure voor het verkrijgen van deze visa en moeten urenlang in de rij staan. Ook dit is een deel van Schengen. Voor hen is Schengen synoniem met vernedering, een muur en problemen.

In het licht van de totstandbrenging van een systeem om de werking van het Schengenbeleid te beoordelen, zou ik minstens enkele kwesties willen noemen met betrekking tot het visumbeleid. Ik zou dit beleid aan een evaluatie willen onderwerpen. Misschien was hier een gegronde reden voor, maar we weten niet hoe lang dit beleid nog van kracht zal blijven. Ik zou daarom willen onderzoeken hoe het mogelijk is dat wij instrumenten hebben ingevoerd die ons scheiden van een grote groep mensen die logischerwijs naar ons gebied, het Schengengebied, willen komen. Hoewel dit niet het onderwerp is van het verslag, wilde ik deze woorden uitspreken tijdens het debat van vandaag.

Andreas M \ddot{u} lzer (NI). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, zoals bekend wordt in inmiddels 28 landen, waaronder 25 EU-lidstaten, het personenverkeer niet meer aan de gemeenschappelijke grenzen gecontroleerd. Een dergelijke mate van vrij verkeer stelt voorop dat er een solide vertrouwensbasis tussen de betrokken landen bestaat.

Het is absoluut noodzakelijk dat het vrij verkeer van personen door middel van doeltreffende begeleidende maatregelen duurzaam wordt geregeld. In dit verband is het van cruciaal belang dat de buitengrenzen efficiënt worden gecontroleerd en bewaakt. Zoals men weet, zouden de controle en bewaking van de buitengrenzen door middel van het Schengeninformatiesysteem en door introductie van geharmoniseerde toegangsvoorwaarden voor derde landen op basis van uniforme normen moeten plaatsvinden. Daar zijn we echter nog mijlenver van verwijderd. Daar komt bij dat toepassing van de controlemechanismen een belangrijke factor is voor de veiligheid van de burgers.

Vanwege zijn geografische nabijheid tot de Oost-Europese landen wordt vooral mijn geboorteland Oostenrijk hierdoor geraakt. Ik denk dan aan de gebeurtenissen onlangs bij de inbeslagname van een koelwagen waarin 64 illegale Koerdische immigranten werden vervoerd van Turkije via Hongarije en Oostenrijk op weg naar Duitsland. Uit dit geval blijkt hoe belangrijk het is te kunnen vertrouwen op een adequate en doeltreffende bewaking van de buitengrenzen, maar ook hoe weinig daarvan terecht komt.

In veel gebieden van Europa hebben we te maken met een stijgende criminaliteit. Die stijging is in toenemende mate toe te schrijven aan grensoverschrijdend opererende criminele organisaties. We moeten daarom beslist overwegen de controles aan de binnengrenzen weer te herstellen. Bij het Europees kampioenschap voetbal in 2008 is dat een heel effectieve maatregel gebleken.

Aangezien de invoering van een evaluatiemechanisme om de toepassing van het Schengenacquis te controleren een kernbelang is voor de lidstaten en vooral hun burgers, is het naar mijn mening essentieel dat het Europees Parlement als vertegenwoordiger van de burgers bij de desbetreffende besluitvorming wordt betrokken.

Raffaele Baldassarre (PPE). - (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, beide voorstellen dragen de huidige bevoegdheden van de Raad volledig over aan de Commissie.

Nu het Verdrag van Lissabon binnenkort in werking treedt, waardoor de communautaire pijlerstructuur wordt afgeschaft, zal er op juridisch vlak een heel andere situatie ontstaan. Het evaluatiemechanisme zal derhalve gestoeld moeten zijn op een coherente verdeling van taken die nu nog over de eerste en de derde pijler zijn verspreid.

Daarom acht ik het essentieel dat het voorstel een zo groot mogelijke mate van betrokkenheid van de lidstaten voorziet – mijnheer de commissaris, de aanwezigheid van deskundigen lijkt mij niet te volstaan – en met name reële participatie van het Europees Parlement in de coördinatiegroep van het evaluatiemechanisme voor toezicht en controle op de correcte toepassing van het Schengenacquis. Bovendien is het mijns inziens raadzaam via uitputtender en nauwkeuriger criteria de parameter migratiedruk beter te omschrijven. Die parameter dient een indicatie te geven van de grootste risicogebieden waar onaangekondigde bezoeken moeten worden afgelegd.

Tot slot wil ik opmerken dat de voorstellen als één pakket en niet afzonderlijk moeten worden behandeld, daar beide voorstellen gemeenschappelijke aspecten van hetzelfde probleem behandelen en dezelfde lacunes vertonen. Ook het feit dat door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon de medebeslissingsprocedure moet worden toegepast is hiervoor een reden.

Ik steun het standpunt dat de heer Coelho hier heeft toegelicht dan ook volledig, evenals de verzoeken aan de Commissie deze voorstellen in te trekken en nieuwe, betere voorstellen in te dienen die rekening houden met wat hier tijdens het debat naar voren is gekomen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Lidmaatschap van het Schengengebied geeft de burgers van een lidstaat in dit gebied complete vrijheid van personenverkeer. De grenzen tussen lidstaten worden hierbij volledig

opgeheven. De veiligheid van het Schengen gebied is afhankelijk van de striktheid en effectiviteit van de door iedere lidstaat uitgevoerde beheersmaatregelen aan de buitengrenzen. Gegeven het feit dat er in dit geval een dubbel evaluatiemechanisme van kracht is, moet dit ook worden toegepast. We hebben het namelijk over evaluatie en verificatie van de toepassing van het communautair acquis van Schengen om te zorgen dat het op een transparante, effectieve en consistente manier wordt toegepast.

Hoewel we het voorstel van de Commissie voor zowel een besluit als een verordening moeten verwelkomen – wij denken dat het voorstel het wederzijds vertrouwen tussen lidstaten in een gebied zonder interne grenzen zal doen toenemen, en hoge uniforme standaarden biedt voor de specifieke toepassing van het Schengenacquis – zijn wij van mening dat het herzien moet worden, rekening houdend met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon.

Ik verwelkom het feit dat in het voorstel van de Commissie de lidstaten met de Commissie samenwerken in de coördinatiegroep, om de Commissie in staat te stellen dit evaluatiemechanisme ten uitvoer te leggen. Ik verwelkom eveneens het feit dat er een aantal meerjarenprogramma's wordt ontwikkeld en dat nationale experts worden betrokken bij de bezoeken ter plaatse. Hierdoor kan een betere informatie-uitwisseling plaatsvinden tussen de lidstaten op het terrein van het acquis communautaire. Echter, nadat het Verdrag van Lissabon in werking is getreden zal de samenwerking op het gebied van politie en justitie onderdeel worden van de eerste pijler, de pijler van de communautaire wetgeving.

Ik wil eveneens de aandacht vestigen op het feit, dat artikel 14 van het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de instelling van een evaluatiemechanisme voor toezicht op de toepassing van het Schengenacquis vermeldt dat de Commissie jaarlijks een rapport aan het Parlement en de Raad moet uitbrengen. Ik wil echter herhalen dat dit voorstel herzien moet worden om rekening te houden met de bepalingen van het Verdrag van Lissabon.

Ik zou hier nog een ding aan willen toevoegen. De suggestie van de Commissie met betrekking tot het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de instelling van dit evaluatiemechanisme heeft ook significante implicaties voor de nieuwe lidstaten. We bespreken in dit geval namelijk een procedure voor de uitvoering van de bepalingen van het Schengenacquis in twee fasen. Een aantal daarvan wordt beschreven in bijlage I van de toetredingsverdragen, en de andere treden in werking nadat de Raad een besluit heeft vastgesteld met betrekking tot een aantal bepalingen uit het Schengenacquis.

Tadeusz Zwiefka (PPE). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, het is een goede zaak dat het debat van vandaag over de evaluatie van het Schengenacquis samenvalt met de start van een breder debat in de Europese Unie – en uiteraard ook in het Europees Parlement – over het programma van Stockholm. Dit is een grootschalig project dat betrekking heeft op bijzonder belangrijke aspecten van het leven van de burgers van de Europese Unie, zoals rechtvaardigheid, vrijheid en veiligheid. Twee elementen uit het programma, met name de vrijheid en de veiligheid van de EU-burgers, zouden zonder twijfel in de evaluatie van het Schengenproject moeten worden opgenomen.

We moeten ons derhalve afvragen waarom de Europese Unie is opgericht en waarom het voor ons zo belangrijk is dat dit grote project met succes wordt bekroond. De Unie is tenslotte niet in het leven geroepen voor politici, internationale organisaties of afzonderlijke landen. Ze is in feite opgericht in het belang van de Europese burgers. Het belang van de burgers – hun vrijheid en onafhankelijkheid, maar ook het feit dat we hun de hoogst mogelijke normen op het gebied van veiligheid zouden moeten garanderen – is een van de belangrijkste aspecten waarover de EU-instellingen zich zouden moeten buigen.

Het is daarom jammer dat dit debat uitsluitend over het Schengen gebied gaat en niet in verband wordt gebracht met een beoordeling van het communautaire programma inzake migratie, het visumprogramma en het programma voor samenwerking met de buurlanden van de Europese Unie. Alleen dan zullen een gemeenschappelijk debat en een gezamenlijke beoordeling van de situatie ons in staat stellen om passende conclusies te trekken. Dit maakt duidelijk waarom het zo belangrijk is om het Parlement te betrekken bij het nemen van deze besluiten. Ik hoop dat dit ook daadwerkelijk zal gebeuren.

Ik ben er derhalve van overtuigd dat wij met het Schengenproject goed werk hebben geleverd. Hoewel aanvankelijk was gezegd dat het zonder de goedkeuring van SIS II onmogelijk zou zijn om het Schengen gebied uit te breiden met nieuwe landen, heeft de toetreding van tien landen in 2004 bewezen dat dit wel degelijk mogelijk was en geen rampzalige gevolgen heeft gehad. Nu dienen we er alleen op toe te zien dat de mechanismen die tot doel hebben de werking van het systeem te verbeteren en te verscherpen, zo spoedig mogelijk worden ontwikkeld, uiteraard in samenwerking met het Europees Parlement. Dit verklaart waarom ik zoveel waardering heb voor de heer Coelho. Ik sta volledig achter zijn verslag.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik sluit mij aan bij de oproepen aan de Commissie om dit voorstel in te trekken en een nieuw voorstel met een andere rechtsgrondslag in te dienen.

Er wordt duidelijk geprobeerd het Parlement bij deze belangrijke kwestie buiten spel te zetten. De Juridische Dienst van het Parlement heeft bevestigd dat er een andere rechtsgrondslag voor dit voorstel had kunnen worden gekozen die ervoor gezorgd had dat het Parlement volledig bij het proces betrokken was.

Het Schengeninformatiesysteem, het Schengenvisum, de Schengengrenscodes en de visumcodes vallen allemaal onder de medebeslissingsprocedure en naarmate de ratificatie van het Verdrag van Lissabon en een vereenvoudigde en geharmoniseerde rechtsstructuur in de Europese Unie dichterbij komen, zou de betrokkenheid van het Parlement in dergelijke kwesties groter moeten worden in plaats van kleiner. In het huidige voorstel is geen sprake van betrokkenheid.

Op commissieniveau is ten aanzien van deze kwesties sprake van grote overeenstemming tussen de partijen en ik hoop dat een krachtig, duidelijk standpunt van het hele Parlement in combinatie met een behoorlijke evaluatie van de juridische omstandigheden zal leiden tot herziening met een passender voorstel als resultaat.

Véronique Mathieu (PPE). - (FR) Mevrouw de Voorzitter, net als veel van mijn collega's sta ik volledig achter het verslag van de heer Coelho, die ik hartelijk wil bedanken voor het uitstekende werk dat hij heeft verricht.

Van meet af aan werd het bestaansrecht, de *conditio sine qua non*, van het opheffen van de binnengrenscontroles ontleend aan de aanwezigheid van compensatiemaatregelen om de zo gevreesde veiligheidsgebreken te voorkomen. Deze maatregelen vormen de basis voor het wederzijdse vertrouwen dat van essentieel belang is voor een goede samenwerking in de Schengenruimte. Alleen met een doeltreffend en transparant mechanisme om de toepassing van dit Schengenacquis te evalueren, zullen wij dus in staat zijn dit vertrouwen, en daarmee een zeer hoog niveau van samenwerking tussen de lidstaten, in stand te houden.

Wij staan dus voor een enorme uitdaging, en de rol van het Parlement bij het instellen van dit nieuwe mechanisme moet afgestemd zijn op deze uitdaging. Daarom moet dit mechanisme – of in ieder geval het deel dat onder de eerste pijler valt – volgens de medebeslissingsprocedure worden goedgekeurd, mocht deze tekst voor de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon worden aangenomen.

En hoewel wij natuurlijk onze conclusies moeten trekken uit de integratie van het Schengenacquis in het Gemeenschapsrecht en in het recht van de Unie, betekent dit nog niet dat het beheer van deze evaluatie uitsluitend aan de Commissie zou moeten worden toevertrouwd.

De lidstaten moeten meer betrokken worden bij dit evaluatiemechanisme. Als dit niet gebeurt, dan zou dat wel eens afbreuk kunnen doen aan dit wederzijdse vertrouwen. Hetzelfde geldt voor de binnenlandse veiligheid van onze lidstaten. Als een lidstaat dit acquis niet correct toepast, dan ondergaan alle andere lidstaten daar de gevolgen van.

Tot slot, met het oog op doeltreffendheid lijkt het mij niet juist om twee aparte mechanismen in te stellen voor elk van de twee evaluatiefasen, namelijk de controle voorafgaand aan de toepassing van het acquis en de toepassing van het acquis door de Schengenlanden.

Ik sluit mij dan ook aan bij de heer Coelho met het verzoek aan de Commissie om dit voorstel in te trekken en ons een nieuw voorstel voor te leggen waarin meer rekening wordt gehouden met de filosofie van het acquis en met de rol van de lidstaten bij de evaluatie van de toepassing ervan.

Alan Kelly (S&D). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik richt mij tot het Parlement als Parlements lid uit een land dat helaas nog niet aan het Verdrag van Schengen deelneemt. Ik ben voorstander van toetreding tot de Schengenzone. Ik hoop dat de Groep Schengenevaluatie Ierland, en ook ons buurland Groot-Brittannië, uiteindelijk zal wijzen op de onbetwifelbare voordelen van Schengen.

Vrij verkeer is een basisrecht en een pijler van het EU-burgerschap waar we allemaal naar streven. Het is heel opmerkelijk dat we erin geslaagd zijn de grenzen te reduceren en EU-burgers te laten genieten van de vrijheid en voordelen van het reizen, zeker gezien de Europese geschiedenis. Het was een belangrijke historische prestatie en een van de grootste successen van de EU tot nu toe dat dit gebeurde terwijl tegelijkertijd het vermogen van onze autoriteiten om grensoverschrijdende misdaad aan te pakken, werd vergroot. Het Verdrag van Schengen heeft Ierland ertoe aangezet een complete database met informatie over misdaad op te zetten

die de komende jaren hopelijk gekoppeld wordt aan een Europees systeem. Schengen heeft uitstekend gefunctioneerd en is zichtbaar voor iedereen.

Vanwege deze opmerkelijke prestatie is het betreuenswaardig dat mijn eigen land slechts mondjesmaat deelneemt aan Schengen. De Ierse veiligheidsautoriteiten en onze Europese tegenhangers hebben op het gebied van politiezaken uitgebreid samengewerkt, maar de Ierse burgers delen niet ten volle in de voordelen van de EU. Het afschaffen van de grenscontroles vereist wederzijds vertrouwen tussen alle betrokken lidstaten. Tot nu toe is het standpunt van de Ierse regering helaas dat ze haar Europese burens niet volledig kan vertrouwen en ze houdt zich in bescheiden mate bezig met het vrije verkeer van personen in Europa. Ik betreur dit ten zeerste. Wat we echt nodig hebben is een EU-breed visumstelsel waaraan Schengen en het debat van vandaag hopelijk zullen bijdragen.

Wat betreft het voorstel dat voor ons ligt: ik vraag de Commissie het in te trekken. Ik ben van mening dat de Commissie hierdoor te veel macht zou krijgen. In feite is het een poging het Europees Parlement buiten spel te zetten. De Commissie moet met voorstellen komen die in overeenstemming zijn met de medebeslissingsprocedure. Los van dit debat moeten er na het Verdrag van Lissabon sowieso nieuwe voorstellen komen.

Petru Constantin Luhan (PPE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ten eerste feliciteer ik de heer Coelho met het voortreffelijke werk dat hij heeft verricht. Het initiatief om een eenvoudig, effectief en transparant evaluatiemechanisme ter aanvulling van de huidige Schengenevaluatie in te stellen, moet worden toegejuicht.

Er zijn echter ook verschillende problemen in verband met gegevensbescherming die de rapporteur eerder naar voren haalde. Helaas worden wij volgens de huidige procedure, ondanks de noodzakelijke verbeteringen, alleen maar geraadpleegd. Als het Verdrag van Lissabon eenmaal van kracht is, heeft het Parlement automatisch medebeslissingsbevoegdheden inzake kwesties die onder de derde pijler vallen. Aangezien het gaat om de veiligheid van de Schengenzone en haar burgers, zouden alle spelers zeer nauw bij de inrichting van deze evaluatiesystemen betrokken moeten zijn om het zo mogelijk te maken het beginsel van wederzijds vertrouwen dat van essentieel belang is voor het behoud van de Schengenzone, te garanderen en te consolideren.

Om al deze redenen steun ik het initiatief van de rapporteur om er bij de Commissie op aan te dringen het voorstel in te trekken en een nieuw, vollediger voorstel in te dienen.

Elena Oana Antonescu (PPE). - (RO) Ik wil de heer Coelho feliciteren met zijn succesvol afgeronde taak en voor de vasthoudendheid die hij heeft laten zien in zijn streven naar een evaluatiemechanisme ter verificatie van de toepassing van het Schengenacquis op een eenvoudige, efficiënte en transparante wijze.

Ik beschouw de invoering van vrij verkeer binnen de EU en het afschaffen van de interne grenscontroles als twee van de meest belangrijke successen van de Europese Unie. Aangezien de grenzen open zijn hebben we hoge standaarden nodig bij het in praktijk brengen van het Schengenacquis, zodat we een sterk vertrouwen tussen lidstaten kunnen behouden, inclusief in het wederzijds vermogen om maatregelen te implementeren die de afschaffing van controles aan de binnengrenzen vergezellen.

We moeten het evaluatiemechanisme voor controle van de toepassing van het Schengenacquis verbeteren. De noodzaak van het vasthouden van een hoog niveau van veiligheid en vertrouwen vraagt een goede samenwerking tussen de regeringen van de lidstaten en de Commissie. Gegeven het belang van de regelgeving op dit terrein vanuit het oogpunt van fundamentele rechten en vrijheden moet het Europees Parlement aandringen op handhaving van het Verdrag van Lissabon als voorwaarde voor wetgevende ontwikkelingen met betrekking tot het verhogen van de veiligheid aan de grenzen.

Gezien het belang van dit wetgevende initiatief, is het spijtig dat het Europees Parlement een raadgevende rol heeft en niet de rol van medewetgever, zoals had gemoeten.

Het creëren van een ruimte van rechtvaardigheid, vrijheid en veiligheid is een hoge prioriteit voor de Europese Unie. Daarom is het van vitaal belang dat de lidstaten, de Commissie en het Europees Parlement op gelijke voet betrokken zijn bij het onderhouden en ontwikkelen hiervan.

Daarom geef ik mijn volledige steun aan de suggestie van de rapporteur om de Commissie te vragen een verbeterd voorstel aan het Europees Parlement te sturen, zodat het Parlement invulling kan geven aan zijn rol als medewetgever.

Jacques Barrot, *vicevoorzitter van de Commissie.* - (FR) Mevrouw de Voorzitter, wij hebben de kou doorstaan die in deze vergaderzaal heerst.

Er is waarschijnlijk sprake van een misverstand in dit debat, in die zin dat het voorstel bedoeld was om dit evaluatieproces te communitariseren. Het is waar dat wij het Verdrag van Schengen hebben, en ik heb gemerkt dat de overgrote meerderheid van de parlementsleden verheugd was over dit succes van Schengen, dat de vrijheid van verkeer en – tegelijkertijd – de veiligheid waarborgt.

Het is waar dat de Schengenevaluatie aanvankelijk een intergouvernementele basis had, en dat de Commissie slechts de rol van waarnemer vervulde. Maar aangezien de Commissie hoedster van de Verdragen is, is het ook waar dat zij verantwoordelijk moet zijn voor de evaluatie. Er is echter geen sprake van dat de Commissie het monopolie op de evaluatie heeft – daar moeten we heel duidelijk over zijn. Natuurlijk zullen wij de lidstaten erbij betrekken, en de deskundigen van de lidstaten zullen meewerken aan de programmering van de evaluatiebezoeken, de controles ter plaatse en het opstellen van het evaluatieverslag.

Het is overduidelijk dat de terughoudendheid die wij binnen de lidstaten bespeuren, eveneens te wijten is aan een misverstand. Aangezien wij willen dat er wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten heerst, is er geen sprake van om ze niet nauw te betrekken bij de evaluatie van de maatregelen die zijn getroffen om Schengen en het Schengenacquis toe te passen.

Dan kom ik nu op het Parlement. Ook hier is sprake van een misverstand. Wij zijn er niet op uit om het Parlement buiten te sluiten, zoals ik iemand hoorde zeggen. Gezien de huidige stand van zaken willen wij simpelweg bekijken hoe wij het Parlement er nu al beter bij kunnen betrekken, door middel van regelmatige verslagen. Dit sluit echter geenszins de mogelijkheid uit dat wij het Parlement een grotere rol geven in dit gecommunitariseerde mechanisme, als het Verdrag van Lissabon eenmaal is geratificeerd. Ik benadruk dit enigszins, omdat wij weten dat wij met deze methode het Europees algemeen belang voorop kunnen stellen, ook al is er soms wel eens een lidstaat die treuzelt als het erom gaat dit Europees algemeen belang te verdedigen.

Er is dus sprake van enkele misverstanden, die ik uit de weg wil trachten te ruimen.

Verder wil ik tevens opmerken dat de voorstellen een zekere toegevoegde waarde opleveren vergeleken met het huidige mechanisme. De evaluaties zullen veel vaker worden uitgevoerd en zullen veel duidelijker zijn. Er zullen bezoeken ter plaatse worden gepland, op basis van een risicoanalyse; er zal sprake zijn van onaangekondigde bezoeken en een hoog niveau van expertise tijdens de gehele evaluatie, en dankzij het grote aantal deskundigen dat eraan meewerkt, zullen de bezoeken effectief zijn.

De beoordeling van de follow-up van de aanbevelingen die na afloop van de evaluaties ter plaatse worden gedaan, zal worden verbeterd.

Zo denk ik erover, mevrouw de Voorzitter, dames en heren. Ik begrijp heel goed dat u er reikhalzend naar uitziet dat het Parlement er nauwer bij betrokken wordt, als het Verdrag van Lissabon eenmaal is geratificeerd. Het lijkt geen twijfel dat het Parlement een belangrijke rol moet spelen in deze communautaire methode, maar wij hebben dit voorstel gedaan met het oog op communitarisering, ervan uitgaande dat de deur vervolgens wagenwijd open zou staan voor de inbreng van het Europees Parlement.

Ik heb aandachtig geluisterd naar alle betogen en ik heb er goede nota van genomen dat het Parlement vrijwel unaniem is in zijn standpunt. Ik denk echter dat dit alles op een misverstand berust dat kan worden opgehelderd.

Carlos Coelho, rapporteur. – (PT) Nog drie opmerkingen tot slot. Op de eerste plaats wil ik de collega's bedanken voor de steun die ze hebben gegeven aan mijn verslag en voor de waarderende woorden die ze tot mij hebben gericht tijdens dit debat. Voorts dank ik vicevoorzitter Barrot voor hetgeen hij hier verklaard heeft over het aanmoedigen van de betrokkenheid van het Europees Parlement als medewetgever door de uiterste grenzen te verkennen van de mogelijkheden die het Verdrag van Lissabon ons zal bieden. Voor mij komt dat niet als een verrassing, want ik weet dat commissaris Barrot al sinds lange tijd dat standpunt huldigt. Toch is het een goede zaak dat hij als vicevoorzitter van de Commissie hier deze formele verklaring heeft afgelegd.

Op de tweede plaats neem ik nota van wat commissaris Barrot heeft gezegd over de moeilijke onderhandelingen met de Raad. Die berichten hebben ons ook bereikt en wij hadden begrepen dat het bij deze materie moeilijk anders had kunnen zijn. Daarom hadden we ook gehoopt dat de Commissie het Parlement als partner zou zien, een partner met medebeslissingsbevoegdheid. Wat betreft een Europese aanpak van deze materie staan zowel de Commissie als het Parlement op het standpunt dat het niet langer louter een intergouvernementele zaak kan blijven.

Op de derde plaats wil ik twee zaken onderstrepen die ik uit dit debat als conclusie trek. Ten eerste meen ik dat er geen sprake mag zijn van een breuk in de samenhang. Er kunnen niet twee evaluatiesystemen naast elkaar bestaan, er moet één evaluatiesysteem zijn dat zowel geldt voor de landen die nu al deel uitmaken van Schengen als voor de landen die nog zullen toetreden. Ook mag er geen afbreuk worden gedaan aan het principe van wederzijds vertrouwen; alle partijen moeten erbij betrokken zijn. De lidstaten dienen betrokken te zijn bij het evaluatiemechanisme, evenals de Europese instellingen. De Europese instellingen zijn niet alleen de Commissie en de Raad maar ook dit Parlement. Dat is de reden waarom wij om toepassing van de medebeslissingsprocedure vragen.

De Voorzitter. – De gecombineerde behandeling is gesloten.

De stemming vindt morgen plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) Het is van essentieel belang om een eenvoudig, effectief, efficiënt en transparant evaluatiemechanisme te hebben waarmee het Schengengebied als een gebied met vrij verkeer kan worden behouden, en tegelijkertijd is het onontkoombaar het intergouvernementele kader voor de evaluatie van Schengen aan het EU-kader aan te passen. De Juridische Dienst van het Europees Parlement heeft een onderzoek uitgevoerd en vastgesteld dat voor het debat over dit voorstel de medebeslissingsprocedure de voorkeur zou moeten hebben boven de raadplegingsprocedure. Volgens het Verdrag van Lissabon, dat binnenkort in werking zal treden, zal het Europees Parlement meer bevoegdheden krijgen ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid en dit voorstel valt daaronder. Omdat de veiligheid van het Schengengebied en zijn burgers van levensbelang is, moeten we voor de medebeslissingsprocedure kiezen.

Kinga Gál (PPE), schriftelijk. – (HU) Over de Schengensamenwerking kan men zich op verschillende manieren uitlaten. Er kunnen veel verzoeken worden uitgelicht en onder een vergrootglas worden gelegd. Het is in mijn optiek de moeite waard om als lid van het Europees Parlement hier en nu ook te vermelden dat een van de basisvoorwaarden voor het vrije verkeer van personen een compleet Schengensysteem is dat goed functioneert en dat is gebaseerd op wederzijds vertrouwen. Grenscontroles, ons gemeenschappelijke visumbeleid, grensoverschrijdende politiesamenwerking en kwesties van gegevensbescherming zijn slechts onderdelen van dit geheel. Het zijn uiteenlopende kwesties die echter door een zeer belangrijke schakel worden verbonden: Europese burgers hebben extra vrijheid gekregen en krijgen die nog elke dag, die voor hen het symbool is van een van de meest concrete resultaten van het bestaan van de Europese Unie.

Dit kan ik, als parlementaire vertegenwoordiger van de kiezers van een enkele jaren geleden toegetreden lidstaat, met een gerust hart zeggen. Als er geen voorstel was geweest van het Portugese EU-voorzitterschap, zouden de nieuwe lidstaten geen deel uitmaken van het Schengensysteem; tot op heden werkt immers de nieuwe (tweede) generatie van het Schengeninformatiesysteem niet. Het behoud van deze vrijheid, waarover ook de twee vragen op de agenda gaan, legt een grote verantwoordelijkheid op de schouders van de Commissie en de lidstaten. Het Europees Parlement deelt in deze verantwoordelijkheid en juist om die reden kan het zichzelf niet veroorloven in kwesties met betrekking tot de vrijheid van de bevolking niet zijn steentje bij te dragen. Daarom steun ik het werk van de rapporteur nadrukkelijk en ben ik het eens met zijn voorstellen.

Siiri Oviir (ALDE), schriftelijk. – (ET) Het creëren van het Schengengebied aan het eind van de jaren tachtig en begin van de jaren negentig van de vorige eeuw was een van de grootste successen in de Europese geschiedenis. De bepalingen van het Schengenacquis zijn al sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam in 1999 opgenomen in het kader van de Europese Unie. Een essentieel onderdeel van het nakomen van de toepassing van de regels van het Schengenacquis, die onder de Europese wetgeving vallen, is het evaluatiemechanisme, dat bedoeld is om de transparante, efficiënte en consequente tenuitvoerlegging van het Schengenacquis te waarborgen, en tevens de wijzigingen in de wetgevingssituatie die na de integratie van het Schengenacquis in het kader van de EU zijn ontstaan te weerspiegelen.

Ik ben het met het standpunt van de rapporteur eens dat de voorstellen die op dit moment in de ontwerpwetgeving worden gedaan, zich beperken tot het aannemen van een aantal van de algemene suggesties die onlangs naar voren zijn gebracht ter verbetering van het geldende evaluatiemechanisme voor Schengen. Het enige nieuwe idee in het gehele ontwerp is de regel betreffende de mogelijkheid van onaangekondigde controle, die zeer welkom is. Ik kan echter het feit dat de rol die de Raad op dit moment speelt, in zijn geheel naar de Commissie zou worden overgeheveld, niet accepteren. Dit voorstel laat zeer beperkte mogelijkheden over voor samenwerking met de lidstaten, en houdt het Europees Parlement weg van het proces. We moeten niet vergeten dat het hier gaat om vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, en ook dat de verantwoordelijkheid

voor het behouden en verbeteren van dit gebied niet alleen bij de Commissie ligt om het toezicht op de tenuitvoerlegging van het Grondwettelijk Verdrag te waarborgen, maar bij de lidstaten, die continu verantwoordelijk zijn voor de veiligheid van hun buitengrenzen, en ook bij het Europees Parlement, dat de burgers van de Europese Unie vertegenwoordigt.

18. Overeenkomst EG/Mauritius inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf - Overeenkomst EG/Seychellen inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf - Overeenkomst EG/Barbados inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf - Overeenkomst EG/Saint Kitts en Nevis inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf - Overeenkomst EG/Antigua en Barbuda inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf - Overeenkomst EG/Bahama's inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

- verslag (A7-0019/2009) van Simon Busuttil, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Mauritius inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf (COM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS)),

- verslag (A7-0012/2009) van Simon Busuttil, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek der Seychellen inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf (COM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS)),

- verslag (A7-0013/2009) van Simon Busuttil, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Barbados inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf (COM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS)),

- verslag (A7-0014/2009) van Simon Busuttil, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Federatie van Saint Kitts en Nevis inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf (COM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS)),

- verslag (A7-0015/2009) van Simon Busuttil, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Antigua en Barbuda inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf (COM(2009)0049 – C7-0016/2009 – 2009/0013(CNS)),

- verslag (A7-0016/2009) van Simon Busuttil, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Gemenebest van de Bahama's inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf (COM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS)).

Simon Busuttil, rapporteur. – (MT) Het voelt in deze zaal dan wel wat koud aan, maar dit onderwerp betreft landen die veel hogere temperaturen kennen, en dat is toch wel prettiger. Deze verslagen gaan over een overeenkomst inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf tussen de Europese Unie en haar burgers en de burgers van zes verschillende landen – de Republiek Mauritius, de Republiek der Seychellen, Barbados, de Federatie van Saint Kitts en Nevis, de Bahama's evenals Antigua en Barbuda.

Deze vrijstelling is van toepassing op burgers van de Europese Unie die naar deze landen reizen en omgekeerd, dat wil zeggen wanneer burgers uit deze landen naar de Europese Unie reizen, en geldt voor een maximaal verblijf van drie maanden binnen een periode van zes maanden. Deze vrijstelling is bedoeld voor alle categorieën personen, dus zowel gewone burgers als diplomaten die om diverse redenen reizen. Dit geldt met name voor de talloze toeristen die burgers van de Europese Unie zijn en die naar deze zes landen op vakantie gaan, en hiermee zullen wij dat een stuk gemakkelijker voor hen maken.

Deze overeenkomst sluit degenen die vanwege werk en beloning reizen echter specifiek uit. In deze verslagen hebben wij een bepaling opgenomen die stelt dat elk van deze derde landen deze overeenkomst voor alle

landen van de Europese Unie tijdelijk intrekken of beëindigen kan in plaats van afzonderlijke landen uit te sluiten. Dit is gedaan om voor alle burgers van de Europese Unie een eerlijk speelveld te waarborgen, en verder ook als vorm van solidariteit. Anderzijds zal de Europese Unie hetzelfde doen, dat wil zeggen dat de Europese Gemeenschap een overeenkomst ook namens al haar lidstaten tijdelijk intrekken of beëindigen kan. De Europese Unie of elk van deze landen kan ofwel de gehele overeenkomst of delen daarvan tijdelijk intrekken op grond van openbaar belang, bescherming van de nationale veiligheid, bescherming van de volksgezondheid, illegale immigratie of in geval van de herintroductie van een visumplicht van een land. Mevrouw de Voorzitter, ik zou vooral graag willen verduidelijken dat wij voor de stemming over deze verslagen bij de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken de Europese Commissie om een garantie hebben verzocht dat deze overeenkomst volledig wederkerig zou zijn, en deze garantie hebben we ook gekregen. Dit was voor ons een essentieel beginsel: een garantie van deze landen van volledige wederkerigheid met betrekking tot het intrekken van hun visumplicht, terwijl wij op onze beurt hetzelfde zouden doen. Zo zouden we de visumplicht aan beide zijden afschaffen. Deze overeenkomst is op de vereiste manier tot stand gekomen en laat opnieuw duidelijk zien hoe de Europese Unie in staat is op internationaal niveau met één stem te onderhandelen en solidariteit ten opzichte van alle landen te tonen. Tot slot zou ik willen zeggen dat dit opnieuw de mogelijkheid van de Europese Unie illustreert haar deuren te openen voor burgers over de hele wereld.

Jacques Barrot, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik wil de heer Busuttil ook graag hartelijk bedanken voor zijn uitstekende verslag.

De zes derde landen – Antigua en Barbuda, de Bahama's, Barbados, Mauritius, Saint Kitts en Nevis en de Seychellen – zijn van de negatieve lijst naar de positieve lijst van Verordening (EG) nr. 539/2001 overgeheveld, krachtens een nieuwe verordening, Verordening (EG) nr. 1932/2006, die op 21 december 2006 werd aangenomen en waarin is bevestigd dat deze landen aan de in de verordening vastgestelde criteria voldeden.

In deze verordening is bepaald dat de vrijstelling van de visumplicht voor onderdanen van deze landen niet in werking mag treden voordat een bilaterale visumvrijstellingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en elk van deze landen is gesloten en in werking is getreden.

Zoals de heer Busuttil heeft gezegd, was het belangrijk om volledige wederkerigheid te waarborgen, omdat sommige van deze landen de burgers van een of meerdere lidstaten op dat moment nog altijd aan de visumplicht onderwierpen.

Vanwege de tijdelijke visumregeling die de Caricom-landen – de gemeenschappelijke markt van het Caribisch gebied – tijdens het wereldkampioenschap cricket voor de onderdanen van een aantal EU-lidstaten toepasten, zijn de formele onderhandelingen over de vrijstelling van de visumplicht pas in juli 2008 geopend.

Om de burgers zo spoedig mogelijk te laten profiteren van de visumvrijstelling heeft de Commissie een voorlopige toepassing van de op 28 mei 2009 ondertekende overeenkomsten voorgesteld, en sinds die datum worden ze voorlopig toegepast, totdat de noodzakelijke procedures voor de formele sluiting van de overeenkomsten zullen zijn afgerond.

Op basis van het wederkerigheidsbeginsel geldt de visumvrijstelling voor alle categorieën personen die houder zijn van gewone, diplomatieke of dienst-/officiële paspoorten en voor reizen voor allerlei doeleinden, behalve voor het verrichten van een bezoldigde bezigheid.

Om ervoor te zorgen dat alle EU-burgers gelijk worden behandeld, zoals de heer Busuttil al opmerkte, is een bepaling in de overeenkomst opgenomen die inhoudt dat de zes derde landen de overeenkomst alleen ten aanzien van alle lidstaten van de Europese Gemeenschap kunnen opschorten of beëindigen, en dat omgekeerd ook de Gemeenschap de overeenkomst alleen voor alle lidstaten kan opschorten of beëindigen.

Tot zover mijn commentaar. Ik dank het Parlement, en ik dank de heer Busuttil voor zijn medewerking, die een steun betekent voor dit initiatief, dat het reizen voor onze burgers zal vergemakkelijken. En ik voeg daar nog aan toe dat wij er in dit enigszins kille Parlement van kunnen dromen om al deze prachtige landen, zoals de Seychellen of de Bahama's, ooit eens te bezoeken...

Marie-Christine Vergiat, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links spreekt zich uit voor de overeenkomsten van de Europese Unie met deze zes landen, die inderdaad droombestemmingen zijn, mijnheer Barrot.

Zoals u ons hebt verteld worden de onderdanen van deze zes landen, en omgekeerd ook die van de Europese Unie, door deze overeenkomsten in de toekomst vrijgesteld van de visumplicht voor kort verblijf, dat wil

zeggen: sommigen van hen, aangezien de visumvrijstelling niet geldt voor degenen die een beroep of bezoldigde bezigheid willen uitoefenen, als werknemer of als dienstverlener, kortom. Degenen die buiten de visumregeling vallen, zijn dus onder anderen zakenlieden, sporters en kunstenaars – dat wil zeggen als het om het uitoefenen van een specifieke activiteit gaat –, journalisten en stagiairs.

Maar laten we niet kieskeurig zijn en laten we deze vooruitgang toejuichen, want we weten welke administratieve barrières er in onze ambassades allemaal worden opgeworpen om visa af te geven aan onderdanen van zuidelijke landen.

Ik weet zeker, dames en heren – dat wil zeggen degenen die nog aanwezig zijn –, dat u allemaal wel eens gehoord hebt van gevallen van artiesten die een festival niet kunnen bijwonen of van sporters die niet aan wedstrijden kunnen deelnemen. Binnen de GUE/NGL-Fractie zijn wij er voorstander van om alle visa voor kort verblijf af te schaffen. Deze visa druisen in tegen het vrij verkeer van personen en zorgen ervoor dat de onderdanen van deze landen in een vicieuze cirkel terechtkomen: ze worden aangemoedigd een visum voor kort verblijf aan te vragen, en als ze dat eenmaal hebben gekregen, willen ze niet meer terug naar hun land, uit angst dat ze geen visum meer kunnen krijgen. Hierdoor worden wij, in onze landen, steeds strenger voor houders van visa voor kort verblijf, en zo ontstaat er een vicieuze cirkel. Dit leidt zelfs tot heuse gezinsbreuken tussen migranten, die in onze landen wonen, en hun familieleden, die zijn achtergebleven in hun land van herkomst. Wij beschouwen deze overeenkomsten dus als een positieve stap op weg naar een ander immigratiebeleid, waarbij het verkeer van mannen en vrouwen even vrij zou zijn als dat van kapitaal en goederen.

Wij hebben evenwel nog een klein punt, mijnheer de commissaris, een punt van technische aard. Het is ons opgevallen dat de Engelse term "*valid passport*" in het Frans vertaald is als "*passeport ordinaire*" (gewoon paspoort), maar dat is volgens ons niet hetzelfde. Wij zouden dus heel graag opheldering op dit punt willen hebben, omdat wij menen dat de juiste vertaling "*passeport en cours de validité*" (geldig paspoort) zou zijn.

Bovendien verbazen wij ons erover – hoewel "verbazen" misschien een beleefdheidsvorm is –, wij verbazen ons er dus over dat deze overeenkomsten niet van toepassing zijn op de overzeese gebieden van Frankrijk, terwijl ze wél van toepassing zijn op de overzeese gebieden van Portugal.

Carlos Coelho (PPE). - (PT) Ik neem alleen maar het woord om steun uit te spreken voor het verslag van Simon Busuttil dat het initiatief van de Europese Commissie goedkeurt en om nog drie korte opmerkingen te maken. Op de eerste plaats ben ik van mening dat wij met dit besluit ter vergemakkelijking van het vrij verkeer het idee dat Europa een fort is, logenstraffen. Op de tweede plaats wil ik eraan herinneren dat wij onze deuren niet zonder voorwaarden openen. Wij zetten de deuren open omdat er aan de regels is voldaan, zoals vicevoorzitter Barrot nog eens heeft gezegd. De betreffende landen hebben zich aangepast aan de regels en kunnen nu van de negatieve lijst gehaald worden, aldus de commissaris.

Ik geloof dat het belangrijk is dat wij hier op basis van een Europese aanpak te werk gaan en dat het derhalve niet mogelijk is "kieskeurig" te zijn bij het selecteren van landen door sommige landen wel toe te laten en andere niet. Of we aanvaarden de Europese ruimte of we aanvaarden die niet. En tot slot wil ik, net als Simon Busuttil en vicevoorzitter Barrot al hebben onderstreept, opmerken dat de waarborgen inzake wederkerigheid in deze overeenkomsten essentieel zijn. We kunnen niet verlangen dat Europa zijn deuren openzet voor de anderen als die anderen dat niet doen voor Europa. Dat principe van wederkerigheid is goed geregeld in de overeenkomsten.

Jacques Barrot, *vicevoorzitter van de Commissie.* – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ten eerste wil ik mevrouw Vergiat bedanken en haar zeggen dat zij volkomen gelijk heeft – het gaat inderdaad om "*passeports en cours de validité*" –, en ten tweede wil ik opmerken dat wij deze openstelling zoveel mogelijk willen voortzetten.

Ik denk dat de heer Coelho, in navolging van de heer Busuttil, ook goed duidelijk heeft gemaakt dat wij heel streng moeten zijn ten aanzien van het wederkerigheidsbeginsel en dat er tevens sprake moet zijn van echte Europese solidariteit: wij moeten voorkomen dat een lidstaat er door willekeur toe gebracht wordt de visumplicht opnieuw in te stellen. Er moet sprake zijn van echte solidariteit van de zijde van alle lidstaten en van de Unie.

Ik dank de heer Busuttil nogmaals voor het feit dat hij het probleem goed in kaart heeft gebracht en ons op deze manier de steun van het Parlement heeft gegeven.

Simon Busuttil, *rapporteur.* – (MT) Ik zou al degenen die hebben gesproken even willen bedanken. Dat geldt zowel voor mijn collega's als voor de vicevoorzitter van de Europese Commissie, Jacques Barrot. Als ik de

politieke boodschap van deze instelling in een enkele term zou moeten samenvatten, dan zou dat duidelijk het beginsel van wederkerigheid zijn. Dit is een belangrijk punt voor ons. Het is in de overeenkomst die voor ons ligt van aanzienlijk belang, net zoals overeenkomsten met andere derde landen van essentieel belang zijn. De vicevoorzitter van de Commissie weet dat er diverse andere derde landen zijn die het beginsel van wederkerigheid met betrekking tot alle lidstaten van de Europese Unie nog steeds niet nakomen. Daartoe behoren de Verenigde Staten, die onlangs een aantal landen in hun visumontheftingsprogramma hebben opgenomen, maar andere landen daarbuiten hebben gelaten. Brazilië, waarmee onlangs onderhandelingen hebben plaatsgevonden, is ook zo'n voorbeeld. Ik voorzie dat telkens wanneer een overeenkomst wordt gesloten, er moet worden aangedrongen op het beginsel van wederkerigheid, en ik denk dat juist dit soort overeenkomsten als basis kunnen dienen om ervoor te zorgen dat dit elders ook gebeurt.

De Voorzitter. – De gecombineerde behandeling is gesloten.

De stemming vindt morgen plaats.

19. Stand van zaken bij SIS II en VIS (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is verklaring van de Commissie over de stand van zaken bij SIS II en VIS.

Jacques Barrot, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik wil het geduld van het Parlement niet op de proef stellen, maar ik wil de hier aanwezige Parlementsleden en het Parlement toch graag het een en ander toelichten.

Toen ik anderhalf jaar geleden de portefeuille van commissaris voor Justitie, Vrijheid en Veiligheid overnam, trof ik op mijn bureau twee omvangrijke projecten op het gebied van de informaticatechnologie aan, die bedoeld zijn om de lidstaten uit te rusten met moderne en effectieve samenwerkingsinstrumenten.

Voor deze twee projecten, SIS II en VIS, is in 2003 één gezamenlijk contract gesloten tussen de Commissie en een consortium van IT-bedrijven. In technologisch opzicht gaat het om twee complexe projecten. Er moet een koppeling en een wisselwerking tot stand worden gebracht tussen een centraal systeem en de nationale systemen, waarbij aan bijzonder veeleisende specificaties moet worden voldaan.

Ik heb altijd mijn best gedaan om het Parlement op de hoogte te houden van deze ontwikkelingen. Na de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken in februari en juni 2009 heb ik de voorzitter van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van het Parlement, de heer Deprez, geschreven om hem te informeren over de ontwikkeling van de werkzaamheden aan het SIS II-project. Mijnheer Coelho, ik heb u een kopie van deze brieven gestuurd, omdat u de vaste rapporteur bent voor onderwerpen die betrekking hebben op het SIS-dossier en omdat u deze dossiers nauwlettend volgt.

In deze geest van transparantie wil ik u ook vandaag zoveel mogelijk informatie verschaffen. Het is waar dat deze twee projecten SIS II en VIS, net als de meeste grote industriële projecten, het risico met zich meebrengen dat de planning uitloopt en dat de begroting wordt overschreden. Het is waar dat de situatie voor zowel het SIS II als het VIS onbevredigend is.

Ondanks de inzet van deskundigen van de Commissie en de lidstaten blijft het SIS II-project tegen diverse obstakels oplopen. Het VIS-project is een belangrijke fase ingegaan. Met de oorspronkelijke specificaties was het moeilijk de geplande tests uit te voeren, maar het lijkt erop dat de tests dankzij een herziening van deze specificaties, met instemming van de lidstaten, binnenkort met succes kunnen worden afgerond.

Ik wil allereerst ingaan op het SIS II. De Commissie werkt nauw samen met het voorzitterschap, de lidstaten en de contractanten om de richtsnoeren die in de conclusies van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van 4 en 5 juni 2009 zijn vastgelegd, uit te voeren.

Om te beginnen worden alle betrokken partijen actief betrokken bij de technische voorbereidingen van een eerste test, de zogenaamde "mijlpaalttest", die tot doel heeft te waarborgen dat de huidige technische oplossing op een gezonde basis berust. Vanuit dit oogpunt heeft de Commissie onderhandelingen gevoerd met het voor dit project verantwoordelijke consortium over de vereiste contractuele aanpassingen. De eerste mijlpaalttest zal extra kosten van 1 026 000 euro met zich mee brengen. Tegelijkertijd hebben onze diensten het beheer en de controle van het project versterkt. Zij hebben contractuele boetes ingesteld om de druk op de contractant te verhogen.

Ik heb de president-directeur van de onderneming die verantwoordelijk is voor het project vrijdagavond ontboden en ontmoet, zodat hij mij persoonlijk kon informeren over de maatregelen die hij nam om de technische problemen op te lossen.

Tot slot: uit voorzorg heeft de Commissie, zoals door de Raad van juni is bepaald, de voorbereidingen in gang gezet voor een eventuele overschakeling op een alternatief technisch scenario, voor het geval de huidige technische oplossing zou mislukken.

Om deze gegevens en het nieuwe tijdschema in aanmerking te kunnen nemen, moeten wij deze omstandigheden natuurlijk in een rechtskader integreren. Daarom heeft de Commissie op 29 september amendementen ingediend betreffende de instrumenten voor de migratie naar SIS II, amendementen waarover uw Parlement momenteel wordt geraadpleegd. Dit biedt ons de gelegenheid om uitvoeriger op deze kwestie terug te komen.

Wat het VIS-project betreft: de contractant is in april 2009 begonnen met een reeks tests met betrekking tot het centrale systeem om de geboekte vooruitgang te evalueren. De contractant is er nog niet in geslaagd aan alle vereiste contractuele criteria te voldoen om deze reeks tests af te ronden, ondanks de extra tijd die hij hiervoor had gekregen.

Uiteraard heeft de Commissie de contractueel bepaalde boetes opgelegd als straf voor deze vertraging. Zij heeft de contractant aangemaand om alle nodige correctieve maatregelen uit te voeren.

Ik geloof niet dat er sprake is van een fout in het ontwerp, hoewel ik hierin mogelijk ongelijk krijg. Aan de andere kant lijkt het met de STT de goede kant op te gaan. De tests zouden op 11 november voltooid moeten zijn. Parallel hieraan moeten de lidstaten echter ook hun eigen nationale systemen aanpassen om het VIS te kunnen gebruiken. Ten minste drie lidstaten ondervinden hierbij grote problemen, en de vertragingen die deze drie lidstaten veroorzaken, zijn nog groter dan de vertragingen die we bij het centrale systeem ondervinden.

Op dit moment stellen wij dus, samen met de lidstaten, een uitvoerig onderzoek in, teneinde een nieuw tijdschema te kunnen opstellen voor de inwerkingtreding van het VIS. Hiervoor is het echter noodzakelijk dat wij een duidelijk beeld hebben van de uitkomst van de reeks tests met betrekking tot het centrale systeem.

Op grond van de bespreking die ik vrijdag heb gehad, denk ik dat wij mogelijk op 11 november zullen weten of de lopende tests positief zijn. Maar in ieder geval moeten zowel de nationale systemen als het centrale systeem volledig operationeel zijn, voordat het systeem in werking wordt gesteld. Uiteraard zal ik het Parlement informeren over dit nieuwe tijdschema, zodra wij dit kunnen vaststellen.

Ik rond af. Het spijt mij dat ik een beetje lang van stof ben geweest, maar ik wilde echt uitvoerig toelichten hoe het met de voortgang van de projecten SIS II en VIS staat. Er is daadwerkelijk reden voor bezorgdheid; dat hoeven we niet te verhullen. De aard van de technische, politieke en begrotingsrisico's van de twee projecten rechtvaardigt dat wij ons hier allemaal voor inzetten, rekening houdend met onze respectieve verantwoordelijkheden. Er zijn aanzienlijke financiële middelen vrijgemaakt. Het totaalbedrag aan betalingsverplichtingen van de Commissie voor het SIS II-project belooft iets meer dan 80 miljoen euro, waarvan iets meer dan de helft, namelijk 44,5 miljoen euro, tot nu toe daadwerkelijk is uitgegeven. Het totaalbedrag aan betalingsverplichtingen van de Commissie voor het VIS-project belooft tot op heden ongeveer 74,5 miljoen euro. Wat de uitvoering van de begroting betreft, is tot nu toe bijna 43,3 miljoen euro daadwerkelijk besteed. Deze bedragen liggen in de orde van grootte van projecten van vergelijkbare schaal die in Europa en elders in de wereld ontwikkeld worden.

Mevrouw de Voorzitter, ik wil hier nog graag opmerken dat ik het Parlement beslist zal informeren over alle ontwikkelingen die gevolgen zouden kunnen hebben voor de begroting of voor de opleveringsdatum van deze systemen.

Maar als wij erin slagen het SIS II en het VIS te verwezenlijken, dan zullen wij Europa hebben uitgerust met het meest effectieve systeem ter wereld. Wij moeten de obstakels dus op een koelbloedige, duidelijke en praktische manier aanpakken, en ik zou in dit opzicht, zo vaak als dat nodig is, de hulp willen inroepen van het Parlement om deze twee dossiers eens te meer aandachtig te volgen en ervoor te zorgen dat ze tot een goed einde worden gebracht.

VOORZITTER: SILVANA KOCH-MEHRIN*Ondervoorzitter*

Simon Busuttil, *namens de PPE-Fractie.* – (MT) Om te beginnen zou ik de vicevoorzitter van de Europese Commissie willen bedanken voor de toelichting die hij ons heeft gegeven, en op mijn beurt zou ik ook willen toelichten waarom wij om dit debat hebben verzocht.

Dat was omdat het Schengengebied in het licht van vrij verkeer van onze burgers uiterst belangrijk voor ons is. Maar hoewel we de bedoeling hadden dat het Schengengebied volledig vrij verkeer aan onze burgers zou geven, willen we dit privilege niet aan misdadigers gunnen. Dat is de reden waarom we het Schengeninformatiesysteem hebben gecreëerd, dat zou worden verbeterd tot een systeem van een nieuwe generatie, onder de naam SIS II, om ons te helpen het vrije verkeer van onze burgers te versterken en tegelijkertijd misdadigers ervan te weerhouden om ook maar enige ruimte te verkrijgen. Wij maken ons dan ook zorgen over het feit dat dit systeem van een nieuwe generatie, SIS II, ruim over tijd is en het er nog steeds niet naar uitziet dat het ook maar in de buurt van voltooiing is. Daarom stellen wij u nu deze vragen over de reden voor dit uitstel en of het mogelijk zou zijn een datum te garanderen waarop het systeem in werking zal zijn. Ik zou echter overduidelijk willen maken dat ons einddoel is samen te werken met de Europese Commissie om ervoor te zorgen dat het Schengengebied volledig operationeel is en dat het in het belang van onze burgers werkt, zonder degenen met slechte bedoelingen de vrije teugel te geven.

Claude Moraes, *namens de S&D-Fractie.* – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik dank de commissaris dat hij vandaag aanwezig is om ons in enig detail bij te praten over deze kwesties. We waarderen de wijze waarop hij dat heeft gedaan.

Net als de heer Busuttil wil ik een toelichting – een gezamenlijke toelichting – geven bij onze ernstige bezorgdheid over de aanzienlijke vertraging bij de migratie van SIS naar SIS II en de ontwikkeling van VIS. U zult, denk ik, begrijpen waarom we een gezamenlijke ontwerp-resolutie hebben ingediend. Er heerst namelijk echt bezorgdheid. De heer Coelho en anderen hebben deze bezorgdheid de laatste tijd meermalen naar voren gebracht en het is zinnig erop te wijzen dat deze aanzienlijke vertraging op zichzelf weliswaar hoogst zorgwekkend is, maar dat het bij het Parlement, zoals u weet, in de eerste plaats draait om de transparantie en controleerbaarheid, met name als het gaat om gevoelige gegevens op dit gebied. Het Parlement moet, als medewetgever en enige rechtstreeks gekozen instelling van de EU, op de hoogte worden gehouden van de ontwikkelingen rond deze systemen en heeft daar in het verleden veelvuldig om gevraagd.

We willen in onze ontwerp-resolutie geen onredelijke eisen stellen. We willen redelijk zijn en we willen inspelen op de wijze waarop u ons vandaag hebt geïnformeerd. We willen gewoon van de huidige stand van zaken op de hoogte worden gehouden, uitleg krijgen over de oorzaken van de vertraging en de verzekering krijgen dat deze problemen worden opgelost. Het is van cruciaal belang dat een dergelijk belangrijk project, dat voor een zeer groot aantal mensen – zowel EU-burgers als niet-EU-burgers – gevolgen zal hebben, op transparante wijze tot stand komt.

Naast transparantie en controleerbaarheid is het echter ook van belang te wijzen op enkele bredere implicaties. De technische problemen waarmee we te maken hebben en de ontwikkeling van deze grootschalige databases, leiden niet tot een breder vertrouwen. Veel van onze lidstaten – waaronder mijn eigen lidstaat – hebben grote problemen gehad met de ontwikkeling van hun eigen belangrijke databases, de ontwikkeling van ID-databases enzovoorts. Het is van cruciaal belang dat het publiek vertrouwen in deze systemen heeft.

Alle politieke partijen moeten derhalve gezamenlijk bekijken hoe deze problemen zijn ontstaan en hoe ze in de toekomst kunnen worden voorkomen, bij voorkeur tijdens de planningsfase en niet tijdens de ontwikkelingsfase. We moeten lering trekken uit de ervaringen, we moeten vertrouwen in deze systemen hebben en we moeten, bovenal, volledig en effectief toezicht hebben. Uiteindelijk kunnen deze systemen alleen werken als er sprake is van technische samenwerking – en als het publiek vertrouwen in dit systeem heeft en als het Parlement openlijk controle uitoefent op deze kwesties en als er uiteindelijk enige resultaten worden geboekt.

Sarah Ludford, *namens de ALDE-Fractie.* – (EN) Mevrouw de Voorzitter, in die tien jaar dat ik nu in het Europees Parlement zit, heb ik op één avond nog nooit zoveel spreektijd gehad! Tien minuten in totaal is een ongehoorde luxe en ik weet niet zeker of ik die tijd wel volledig zal benutten.

Ook ik ben vicevoorzitter Barrot dankbaar dat hij hiernaartoe gekomen is om verslag uit te brengen van de problemen, hoewel ik het een kwalijke zaak vind dat we zo hebben moeten aandringen om informatie te krijgen. Iedereen die ook maar iets afweet van de invoering van grote IT-projecten in de publieke sector in

zijn eigen lidstaat, weet dat al deze technische en budgettaire problemen zich vaak voordoen. Maar wanneer het twee van deze grote high-profile systemen betreft – het Schengeninformatiesysteem (SIS) II en het visuminformatiesysteem (VIS) – gaat dit helaas niet alleen ten koste van de geloofwaardigheid van de interne veiligheid van de Unie – waar ik later nog op terugkom – maar ook van die van het visumbeleid van de EU.

Als rapporteur over het VIS kan ik zeggen dat we onder druk stonden om de wetgeving op tijd af te ronden, omdat we het VIS zo snel mogelijk ten uitvoer wilden leggen – zoals reeds het geval had moeten zijn – en iedere vertraging van het programma is een zware teleurstelling.

Ik zou commissaris Barrot willen vragen wat de gevolgen zullen zijn voor visumaanvragers. Zitten we dadelijk met een heleboel verwarde mensen, omdat het VIS twintig miljoen visumaanvragen per jaar moet gaan verwerken en vertragingen waarschijnlijk een domino-effect teweeg brengen? En hoe zit het met de outsourcingregelingen die nu worden ingesteld? U zei dat er boetes wegens contractbreuk zijn opgelegd ten gevolge van vertragingen met het visuminformatiesysteem. Kunt u ons vertellen hoe hoog die boetes zijn? Wat zijn de voorziene kosten naar schatting? En, commissaris Barrot, kunt u ons vertellen of u over de gehele linie vertrouwen hebt in de opdrachtnemer, of is de kans aanwezig dat het contract wordt ontbonden?

Dit heeft vermoedelijk ook gevolgen voor de instelling van het agentschap voor het gemeenschappelijk beheer van het SIS en het VIS – en, mogelijk, andere databases in de toekomst. Misschien moeten sommige ambities voor het verzamelen van gegevens en grootschalige controlesystemen worden bijgesteld. Dat zou vanuit het oogpunt van de privacy geen slecht idee zijn als we met al deze technische en infrastructurele problemen zitten.

Ik heb nog één vraag voor de commissaris. Volgens de huidige schatting treedt SIS II in het laatste kwartaal van 2011 in werking. Er zal, denk ik, nog wel enige verdere vertraging optreden. In de zomer van 2012 worden de Olympische Spelen in Londen gehouden. De Britse regering heeft de kans niet aangegrepen om in SIS I te stappen om redenen die zij zelf het beste kent. Ze had zelfs al enige jaren geleden aan SIS I kunnen meedoen, maar ze zei “nee, nee, we wachten wel tot SIS II”.

In reactie op mijn vragen zei de regering dat ze zich geen zorgen maakt over de implicaties voor de veiligheid. Het is echter niet alleen de veiligheid van het Verenigd Koninkrijk maar ook die van Europa die mogelijk in gevaar komt als het Verenigd Koninkrijk er niet ruim vóór de Olympische Spelen van Londen in 2012 toe overgaat op grond van het Schengeninformatiesysteem politiegegevens te delen – waartoe het gerechtigd is.

Commissaris Barrot, kunt u ons vertellen wat dit volgens u zou kunnen betekenen voor de veiligheid rond de Olympische Spelen? Ik maak me daar ernstig zorgen over, temeer omdat de Spelen in Londen worden gehouden, wat ook nog eens mijn kiesdistrict is. Ik denk dat we ons allemaal ernstig zorgen maken over de veiligheid tijdens de Olympische Spelen. Dit zijn een paar van de vragen die ik u wilde stellen. Ik dank u nogmaals voor uw komst hier.

Tatjana Ždanoka, namens de Verts/ALE-Fractie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, namens mijn fractie dank ook ik commissaris Barrot voor zijn toelichting. Natuurlijk betreuren wij de huidige situatie rond SIS II en VIS ook.

Maar we willen ook enkele andere punten van zorg naar voren brengen. Zoals u weet neemt onze fractie een bijzonder standpunt in over het gebruik van biometrische gegevens, met name in VIS en SIS II.

Ik wil graag van de gelegenheid gebruik maken om ons standpunt te benadrukken. Ik ben net als Sarah Ludford heel dankbaar voor de extra spreektijd die ik vanavond heb gekregen. Ik zal die tijd misschien ook niet helemaal benutten, hoewel ik maar zes minuten heb in plaats van tien.

Wij betreuren ook dat steeds meer autoriteiten toegang tot deze systemen hebben. We zijn momenteel bang dat SIS van een technisch instrument wordt omgezet in een algemeen controle- en toezichtstelsel.

Daarom herinneren we de Commissie eraan dat een samenhangende rechtsgrondslag voor de bescherming van gegevens op basis van de hoogste normen en de aanneming van een rechtsinstrument voor minimumgaranties van het procesrecht, een absolute voorwaarde zijn voor de volledige tenuitvoerlegging van deze nieuwe systemen.

We betreuren ook het gebrek aan samenwerking van de zijde van de Raad, met name de weigering om de medebeslissingsprocedure toe te passen voor de uitvoeringsmaatregelen. We hopen dat het Europees Parlement in de toekomst regelmatig betrouwbare informatie krijgt over de tests, de kosten, enzovoorts.

Ik zal de vraag van een vorige spreker niet herhalen, maar ook wij willen graag informatie van commissaris Barrot over het contract en de daaruit voortvloeiende verplichtingen en wat er gebeurt als de uitkomst van de test tegenvalt en we willen ook graag weten wat de eventuele kosten zijn.

Het is misschien ook een kwestie van goedkeuring: een heleboel vragen hadden voorkomen kunnen worden als ons Parlement vanaf het allereerste begin actief bij het hele proces betrokken was. Ik hoop derhalve dat dit geval ook heeft aangetoond dat het nu echt tijd wordt om samen te werken.

Timothy Kirkhope, *namens de ECR-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, als ondertekenaar van de gezamenlijke ontwerpresolutie namens de ECR-Fractie ben ik heel blij dat we dit debat nu voeren. Het is van cruciaal belang dat we de Commissie in het Europees Parlement ter verantwoording roepen wanneer we het hebben over kwesties waarmee aanzienlijke sommen geld van de Europese belastingbetaler gemoeid zijn. Het is correct dat het grote publiek bijzondere belangstelling heeft voor een dergelijk gevoelig terrein als de bescherming en uitwisseling van gegevens. Er hebben zich talloze problemen en vertragingen voorgedaan, waardoor het nieuwe systeem nog steeds niet functioneert. Er zijn nu zelfs twijfels over de uitvoerbaarheid van het project.

Ik wil graag van de Commissie weten hoe het komt dat er zoveel vertragingen en overschrijdingen van de begroting hebben plaatsgevonden. Wat voor maatregelen worden er genomen om iets aan de tekortkomingen te doen? We willen volledige transparantie over het uitvoeringsproces en over de financiële aspecten waarover ik het had. Zoals in onze resolutie staat, wil het Verenigd Koninkrijk – op dit moment uiteraard niet als volledig lid van Schengen – samen met een aantal andere lidstaten geen deel uitmaken van dit systeem tot er een oplossing gevonden is.

Ik wil ook graag weten wat voor maatregelen er zijn genomen om een deel van de schade op opdrachtnemers te verhalen. We willen een reactie van de Commissie en de Raad op de vraag waarom er nog steeds vertrouwen is in de huidige opdrachtnemer en diens vermogen om de systemen tot voltooiing te brengen. Heeft dit project eigenlijk wel een toekomst of moeten we het hele initiatief opnieuw in overweging nemen? Zoals commissaris Barrot al zei: sommige lidstaten schuiven de zaak op de lange baan, maar zonder vertrouwen kun je ze dat nauwelijks kwalijk nemen. Het Europees Parlement moet voortdurend op de hoogte worden gehouden van de stand van zaken rond de inzet van deze systemen. Ik zie uit naar de schriftelijke reactie van de Commissie op de vragen die mijn collega's en ik hebben gesteld.

Cornelia Ernst, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik zeggen dat wij niet de zorgen delen van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten). Het is zo simpel als wat: wij vinden verdere ontwikkeling van SIS II onnodig en een politiek verkeerde keuze. Dat heeft redenen: ten eerste omdat gegevens van geheime diensten en de politie met elkaar worden vermengd, waardoor een datasysteem ontstaat dat de controleerbaarheid niet meer garandeert en waarbij persoonsgegevens niet worden beschermd.

Ten tweede omdat in dit kader een grootschalig project met biometrische gegevens wordt opgezet, en ten derde omdat SIS II uiteraard tegen de zogeheten illegale immigratie zal worden ingezet. Wij stellen daarom voor om, aangezien we al over SIS I beschikken, dit systeem als “one for all” verder te ontwikkelen. Dat lijkt ons een verstandige zet. Het zou getuigen van een pragmatische aanpak, ook al komt het ons op zware kritiek te staan. Wij vinden de aanpak zoals die nu wordt gevolgd een doodlopende weg. Laat ik er geen doekjes om winden: SIS II is al de facto mislukt, en daarom heeft het geen zin om er nog langer aan te blijven prutsen – om het zo maar eens uit te drukken. Het is belangrijk dat er wordt bespaard op middelen die verkeerd zijn ingezet. Het zou ons over het geheel minder problemen opleveren en we hoeven ons ook geen zorgen meer te maken over vertragingen bij SIS II. Ik zeg dit mede vanuit het perspectief van de Saksen, die leven in Duits gebied dat grenst aan Polen en Tsjechië. Wat dat betreft, weet ik zeker dat het veel nuttiger zou zijn om te werken aan stabilisering van de politiediensten dan om zoiets in te voeren.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dames en heren, ik wil beginnen met een woord van dank voor de verklaring die vicevoorzitter Barrot hier heeft afgelegd. Het is natuurlijk wel onrechtvaardig ten opzichte van de commissaris dat we hier het standpunt van de Raad niet hebben kunnen beluisteren. Ik stel vast dat het makkelijker is parlementaire controle uit te oefenen op de Commissie dan op de Raad.

In december 2001 heeft de Europese Commissie een mandaat gekregen voor de ontwikkeling van het Schengeninformatiesysteem II (SIS II) dat in maart 2007 in werking had moeten treden. Er hebben zich echter verschillende problemen voorgedaan en ook is er vaak vertraging ontstaan. Op dit moment functioneert het nieuwe systeem nog niet. Sommigen voorspellen dat het niet voor 2012 zal functioneren, terwijl anderen

de levensvatbaarheid van het project ter discussie stellen. Niet alleen SIS heeft vertraging opgelopen maar ook het visuminformatiesysteem (VIS), daar beide projecten door dezelfde onderneming zijn ontwikkeld.

Ik moet echter zeggen dat ik vertrouwen blijf houden in vicevoorzitter Barrot. Hij heeft tijdens zijn politieke loopbaan altijd blijk gegeven van bekwaamheid, integriteit en Europese gezindheid. We weten dat hij het SIS-project niet gestart heeft maar geërfd toen hij op verzoek van voorzitter Barroso een andere portefeuille aanvaardde. Er ligt evenwel ook een duidelijk stuk verantwoordelijkheid bij de diensten van de Europese Commissie en bij het gecontracteerde bedrijf voor de ontwikkeling van het centrale systeem.

Het Parlement is een tak van de begrotingsautoriteit en wij hebben het recht en de plicht de Europese Commissie om uitleg te vragen. Waarom hebben we SIS II nodig? Wij hebben behoefte aan betere bewaking van de buitengrenzen, meer veiligheid, biometrische gegevens en het onderling koppelen van signaleringssystemen. Er zijn twee globale technische proeven voorzien, de zogenaamde *milestone tests*, de eerste proef op 22 december aanstaande en de tweede in de zomer van 2010. Het doel van de eerste test is het controleren van het stabiel, betrouwbaar en efficiënt functioneren van SIS II onder operationele omstandigheden gedurende een periode van 72 uur en het controleren dat de centrale vitale functies en de coherentie van de gegevens zonder problemen en haperingen werken.

Er dienen enkele vragen gesteld te worden. Op de eerste plaats zou ik willen weten of er risico's bestaan die het houden van deze proef in december dit jaar in gevaar zouden kunnen brengen. Op de tweede plaats vraag ik of het klopt dat om de risico's te verminderen overwogen wordt de eisen lager te stellen of zelfs het aantal staten dat aan de proef moet meedoen, te reduceren. Op de derde plaats zou ik willen weten of deze nieuwe proeven beschouwd kunnen worden als onderdeel van het jaarlijks contract met de onderneming of dat ze zullen worden beschouwd als bijkomende eisen die extra kosten met zich meebrengen. Op de vierde plaats zou ik willen weten of het opsporen van problemen en technische fouten heeft geleid tot het afsluiten van contracten voor andere bijkomende diensten. Op de vijfde plaats vraag ik of de vertraging en de technische fouten, met het mislukken van eerdere proeven als gevolg, hebben geleid tot het opleggen van boetes aan het gecontracteerde bedrijf. Vicevoorzitter Barrot heeft daar in zijn betoog al op gewezen. En hoe hoog was het totaalbedrag van de opgelegde boetes? Op de zesde plaats zou ik willen weten of de Commissie meent dat in geval van een *switch off* voor een alternatieve oplossing het contract met de onderneming Steria ontbonden wordt. Wat zijn in dat geval de gevolgen voor VIS?

En tot slot, mevrouw de Voorzitter, nog een laatste vraag: klopt het dat Bulgarije en Roemenië niet langer wachten op SIS II en dat er al gepland wordt deze landen op te nemen in SIS I?

Ernst Strasser (PPE). - (DE) Dank u, mevrouw de Voorzitter, ik zal proberen me zo stipt mogelijk aan de spreektijd te houden. In principe verwelkomen wij de invoering van SIS II en de bijbehorende functionaliteit. Als minister van Binnenlandse Zaken in de eerste jaren van deze eeuw heb ik krachtig geijverd voor de komst van dit systeem. Destijds is ons beloofd dat het in 2007 zou worden ingevoerd, mede omdat wij het hard nodig zouden hebben voor de nieuwe lidstaten, zodat zij zouden kunnen participeren in de veiligheidsstructuur.

Die nieuwe lidstaten zijn er inmiddels, maar SIS II niet. Wij moeten die vertraging onderzoeken en ervoor zorgen dat de onderste steen boven komt. Er moeten ook duidelijke consequenties aan verbonden worden. Uit onze ervaringen moeten we lering trekken voor de toekomst.

We moeten erkennen dat de Commissie alles in het werk heeft gesteld om het SIS II-project voort te kunnen zetten, en daarbij gebrekkige testresultaten op de koop toe heeft genomen. We moeten echter vaststellen dat het geen zin heeft om op dit punt te grote concessies te doen, omdat die ten koste zouden gaan van de stabiliteit en betrouwbaarheid van het systeem. Eender welke uit de analyse of uit de tests voortvloeiende extra kosten voor de lidstaten moeten daarom worden voorkomen. Ook moeten we ervoor zorgen dat het systeem geen verdere vertraging oploopt. Dit vereist echter totale transparantie, dat lijkt me duidelijk, ook voor degenen die het project namens de Commissie uitvoeren. Dat moet ook betekenen dat er voor de projectontwikkelaars in kwestie – indien nodig – sprake moet zijn van financiële consequenties.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, in 2006, toen de nieuwe lidstaten wachtten op aansluiting bij het Schengengebied, hebben we als voorwaarde gesteld en is aan ons als voorwaarde gesteld dat SIS II moest functioneren. In de tussentijd is gebleken dat het systeem in geen geval operationeel zou zijn. Toen hoorden we dat de vloer niet sterk genoeg was om het gewicht van de technische apparatuur te dragen, en als toen het Portugese voorzitterschap niet met de oplossing was gekomen om het systeem “SIS one for all” in werking te stellen, hadden de acht nieuwe lidstaten waarschijnlijk tot op heden niet kunnen toetreden tot het Schengengebied.

We mogen niet vergeten dat er in de tussentijd nieuwe contracten moesten worden afgesloten, nieuwe financiële pakketten moesten worden gelokaliseerd voor de ontwikkeling van het SIS II-systeem, terwijl de werking van het SIS I+-systeem ook nog moet worden gefinancierd. We financieren nu dus eigenlijk twee systemen, wat de Europese belastingbetalers een behoorlijke smak geld kost. Het gaat hier duidelijk om een grote investering in het belang van de veiligheid van de Europese burgers. In tegenstelling tot mijn linkse collega ben ik van mening dat dit wel degelijk een enorme kwalitatieve verandering teweeg kan brengen in het belang van de Europese veiligheid.

Ik ben benieuwd naar de omvang van de vertraging, gezien het feit dat er in 2001 vijf jaar was ingeruimd voor de ontwikkeling van het systeem, van 2002 tot 2007. Nu hebben we het erover dat dit misschien pas over tien jaar klaar is. Commissaris, in een technisch systeem kunnen er niet zoveel onzekere factoren zijn dat de ontwikkelingstijd wordt verdubbeld. We weten dat de techniek het kan laten afweten, we weten dat de openbare investering vertraagd is geraakt, maar we moeten ons uiteindelijk wel de vraag stellen hoe dat komt. Wordt de ontwikkeling van SIS II niet opzettelijk vertraagd door bepaalde lidstaten? En om mijn vraag af te ronden: wat is de garantie dat er niet hetzelfde gebeurt bij het VIS-systeem?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, met het oog op de vertragingen en problemen bij de voltooiing van de werkzaamheden in verband met SIS II en gezien de verwachtingen dat het systeem niet volledig operationeel zal zijn voor eind 2011, en volgens sommigen zelfs niet voor 2015, is besloten om SIS II voor het einde van dit jaar te testen, teneinde de doelmatigheid van het systeem te beoordelen. Indien uit deze tests blijkt dat SIS II niet naar behoren functioneert, zal naar verluidt een alternatief plan worden ingevoerd dat is gebaseerd op het aanbrenge van verbeteringen in SIS I.

In dit licht rijzen diverse vragen. Is de Europese Commissie bereid een alternatief plan uit te voeren? Wat gebeurt er met de investeringen die de lidstaten hebben gedaan en de kosten die ze hebben gemaakt in verband met de aankoop van apparatuur voor de indienstneming van dit nieuwe systeem? Zal deze uitrusting ook bruikbaar zijn in het alternatieve plan? En, ten slotte, hoe wil de Europese Commissie ervoor zorgen dat degenen die verantwoordelijk zijn voor het project de contractuele boetes zullen betalen?

Jacques Barrot, lid van de Commissie. - (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik kan niet op alle vragen antwoorden die mij zijn gesteld, aangezien wij ons in een moeilijke fase bevinden. Wat het VIS betreft, gaat het om de tests met betrekking tot het centrale systeem die vóór 11 november moeten zijn uitgevoerd, en wat het SIS II betreft, gaat het om de mijlpaaltest, die het criterium is waaraan voor het eind van het jaar moet zijn voldaan.

Om te beginnen wil ik alle sprekers hartelijk bedanken. Ik wil graag dat het Europees Parlement volledig toegang heeft tot alle informatie. Ik wijs er nog eens op dat deze twee belangrijke systemen zijn bedacht door de lidstaten, juist om onder veilige omstandigheden te kunnen profiteren van de vrijheid van verkeer, zoals met name de heer Busuttil en de heer Moraes hebben opgemerkt.

Ik wil allereerst ingaan op het VIS, en met name reageren op mevrouw Ludford, die in haar hoedanigheid van rapporteur in het bijzonder betrokken is bij dit probleem. Wat wij ervan kunnen zeggen is dat het VIS vóór 11 november zal worden onderworpen aan tests, die zullen uitwijzen of er reden is onze koers te wijzigen. Tot nu toe wijst alles erop dat het VIS-systeem een goede architectuur heeft en dat er, inderdaad, sprake is van enkele bugs, die echter gecorrigeerd kunnen worden. Uit deze tests zal vervolgens blijken of het eventueel noodzakelijk is het contract met de contractant te verbreken. Het is nu nog te vroeg om dit te zeggen, maar als dat gebeurt zou het tijdschema op dat moment herzien worden.

Ik wijs er nog eens op dat de Raad in 2005 heeft besloten dat het VIS op een coherente en gecoördineerde manier door de lidstaten in werking moest worden gesteld. Daarom is in de VIS-verordening bepaald dat het systeem de werkzaamheden in de eerste regio dient te beginnen op de door de Commissie vastgestelde datum, wanneer alle lidstaten haar ervan in kennis hebben gesteld dat zij alle nodige technische en wettelijke regelingen hebben getroffen om het VIS in deze regio te gebruiken.

Dit betekent dat de aanvangsdatum van de werkzaamheden van het VIS in de eerste regio – Noord-Afrika, dat de landen omvat die de grootste risico's vormen op het gebied van illegale immigratie en veiligheid – voor alle lidstaten hetzelfde is. Dit brengt mij ertoe te zeggen dat het echt belangrijk is dat alle lidstaten operationeel zijn en het VIS beheersen. Het zou namelijk uiterst schadelijk zijn als wij, als het centrale systeem normaal blijkt te functioneren, verplicht zouden zijn de termijnen nog eens te verlengen vanwege deze vertragingen die zich bij een paar lidstaten voordoen. Vandaar dat ik dit punt enigszins benadruk.

Mevrouw Ludford heeft met name het probleem van de Olympische Spelen aangevoerd. Ik hoop van harte dat wij vóór het zover is, vooruitgang hebben geboekt. Maar het klopt dat normaal gesproken is voorzien

dat het Verenigd Koninkrijk kan worden aangesloten op het SIS I +, mocht dit in het vooruitzicht van de Olympische Spelen noodzakelijk zijn.

Daarnaast wil ik opmerken dat wij, ten aanzien van visumaanvragers, hopen dat wij erin zullen slagen om niet te veel van de vastgestelde termijn af te wijken, want dit is heel belangrijk voor ons. Bovendien kan het ernstige risico van *visa shopping* bij de consulaten nog toenemen als wij te veel vertraging met het VIS oplopen.

Mevrouw Ždanoka heeft de biometrische gegevens en de controle op de toegang tot het systeem ter sprake gebracht. Ik denk dat wij nog de gelegenheid krijgen hier nader op in te gaan, maar deze controles zullen aan een aantal duidelijke regels gebonden zijn. Ik heb er goede nota van genomen dat mevrouw Ernst tegen het systeem is, maar ik wil ook onthouden wat de heer Kirkhope heeft gezegd. Dan kom ik nu op de heer Coelho. De heer Coelho is goed bekend met het SIS II, en ik zal proberen enkele van zijn vragen te beantwoorden, waarbij ik de mogelijkheid openhoud om hem schriftelijk aanvullende antwoorden te geven op de zeven vragen die hij heeft gesteld.

Wat ik ervan kan zeggen is dat de Commissie contractuele onderhandelingen is aangegaan met haar medecontractant en dat deze onderhandelingen over twee aspecten gingen: het geven van opdracht voor extra diensten en materieel die vereist zijn om de eerste mijlpaaltest uit te voeren, en een aanhangsel van het basiscontract om de mijlpaaltests binnen het SIS II-project contractueel vast te leggen. Wij zijn eind juli tot een totaalovereenkomst gekomen. Wij zijn eind juli tot een totaalovereenkomst gekomen, en het klopt dat de medecontractant erop heeft gewezen dat er specificaties waren die de uitvoering van deze eerste mijlpaaltest erg ingewikkeld leken te maken. Wij hebben niettemin een contract met de contractant ondertekend waarin is bepaald dat deze mijlpaaltest moet worden verricht.

Tijdens de onderzoeks- en herstelperiode hebben wij evenwel kunnen constateren dat het SIS II op een gezonde – hoewel soms overdreven ingewikkelde – basis berustte, en dat het systeem – weliswaar met behulp van bepaalde inspanningen – te herstellen was.

Aan de hand van dit diepgaande onderzoek hebben wij verschillende werkwijzen kunnen opstellen om het systeem te verbeteren, maar het is waar, mijnheer Coelho, en ik zeg dit ook tegen het gehele Parlement: wij hebben op dit gebied met een bijzonder ambitieus project te maken en het is inderdaad niet gemakkelijk om goed te overzien wat er gaat gebeuren.

Ik kan echter melden dat wij het consortium Hewlett-Packard-Steria contractuele boetes hebben opgelegd, als straf enerzijds voor zijn onvermogen om het systeem na verloop van de contractuele fase van de operationele tests met betrekking tot de ST op het contractueel vereiste niveau te brengen, en anderzijds – voorlopig in ieder geval – voor de vertragingen die het heeft veroorzaakt voor de interne tests van het VIS.

Voor deze twee projecten geldt een en hetzelfde contract, en daarom worden de boetes zowel van de facturen voor het SIS II als van die voor het VIS afgetrokken. Deze boetes bedragen bijna 3,5 miljoen euro, en voor het VIS blijft de teller van de boetes nog lopen, terwijl die voor het SIS II sinds het begin van de onderzoeks- en herstelwerkzaamheden waarmee in januari is aangevangen, is stilgezet. Mocht het noodzakelijk zijn deze projecten stop te zetten, dan komen de daaruit voortvloeiende kosten natuurlijk voor rekening van de medecontractant.

Mevrouw de Voorzitter, gezien de huidige stand van zaken en gezien hetgeen ik heb gezegd over het VIS, betreffende de tests die vóór 11 november zullen plaatsvinden, en over het SIS II, betreffende de doelstelling om door middel van de mijlpaaltest aan het einde van het jaar na te gaan of de architectuur echt bruikbaar is, kan ik dus geen duidelijker antwoord geven, aangezien wij momenteel bezig zijn met de uitvoering van deze tests en met de voorbereiding van de mijlpaaltest.

Ik wil graag opmerken dat het Parlement welkom is om ons te helpen de medecontractant aan te sporen. Zoals u hebt gezien, ben ik zeer doortastend en heb ik me persoonlijk ingezet voor deze kwestie. Ik hoop dat ik er, net als met Galileo, enigszins in zal slagen deze twee projecten te redden. De projecten zijn in technologisch opzicht zeer interessant en zouden Europa in staat stellen gebruik te maken van een zeer goed presterend systeem, maar ik kan daar vanavond nog geen zekerheid over hebben.

Het Parlement is eveneens welkom om ons te helpen de lidstaten aan te sporen: wat het VIS betreft, zijn de grootste vertragingen vooralsnog bij enkele lidstaten geconstateerd.

Mevrouw de Voorzitter, ik realiseer mij terdege dat ik niet alle vragen heb beantwoord, maar ik sta volledig ter beschikking van het Parlement om, zodra ik hierover de beschikking heb, alle informatie te verschaffen

die wenselijk is van de zijde van de Parlementsleden, en met name van degenen die mij vanavond vragen hebben gesteld.

De Voorzitter. - Dank u, commissaris, voor uw antwoord. Tot besluit van het debat zijn drie ontwerpresoluties ingediend.⁽²⁾

Het debat is gesloten.

De stemming vindt donderdag 22 oktober 2009 om 11.00 uur plaats.

20. Agenda van de volgende vergadering: zie notulen

21. Sluiting van de vergadering

(De vergadering wordt om 20.45 uur gesloten)

⁽²⁾ Zie notulen.